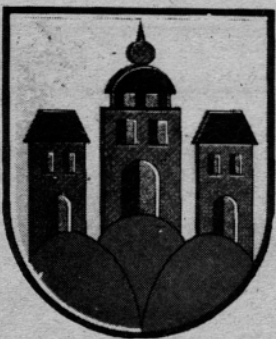

REČICA OB SAVINJI

MOZIRJE

Savinjske

Leto XXI
Številka 9
September 1989

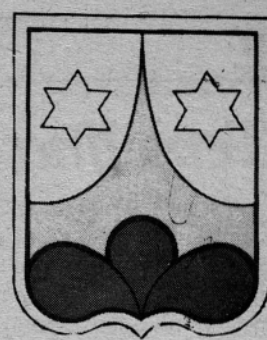
Cena 6500 din

NOVICE

Glasiło Socialistične zveze
delovnega ljudstva
občine Mozirje

LJUBNO

GORNJI GRAD

Nagrade in priznanja občine Mozirje

Zlata plaketa

Obmejna enota JLA

Z obmejno enoto JLA in njenimi pripadniki v dveh postojankah na območju krajevne skupnosti Solčava ima družbenopolitična skupnost tradicionalno dobre odnose. Posebej še prebivalci tega področja, zlasti višinski kmetje. Vojaki sodelujejo pri vseh večjih akcijah, prav tako pri vseh večjih delih na višinskih in drugih kmetijah, vrasli so se v vsakdanji utrip dela in življenja na Solčavskem, vzorno pa seveda opravljajo svojo prvo dolžnost, to je varovanje državne meje.

RUDI ZAGER

Vse od svojega prihoda v mozirsko občino je zaposlen v upravnih organih občinske skupščine. Vrsto let je bil tajnik občine, kar je v takratni organiziranosti pomenilo ogromno dela. Bil je tudi občinski sodnik za prekrške, v tem obdobju pa je načelnik oddelka za ljudsko obrambo. Je dolgoletni član izvršnega sveta SO Mozirje, zadolžen za področje ljudske obrambe, močno je angažiran v organih ZK, z bogatimi izkušnjami sodeluje tudi na drugih področjih.

Srebrna plaketa

FERDINAND ERJAVEC

Ze enajst let uspešno vodi temeljno organizacijo celjske Cinkarne Kemija v Mozirju. V tem času je temeljna organizacija dosegla pomembne razvojne uspehe, tako v proizvodnem, kot tehnološkem smislu. Posodobili so proizvodni proces in uvedli nove programe in se uvrstili med najuspešnejše delovne kolektive v občini. Veliko zaslug pri tem ima Ferdinand Erjavec.

STANKO MIKLAVC

Veliko let je vodil borčevsko organizacijo na Ljubnem ob Savinji, deloval v krajevnih in občinskih organih, tudi v gasilski organizaciji in na turističnem področju, zlasti pri organizaciji Flosarskega bala. Našel je čas za delo v prosvetnem društvu in skupno veliko prispeval k razvoju kraja in občine.

RADE RAKUN

Vodi delovno organizacijo Komunala Mozirje. Pred leti je zašla v hudo krizo, z novimi organizacijskimi in kadrovskimi rešitvami pa postala solidna delovna organizacija, pri čemer je velik delež vztrajnosti Radeta Rakuna. Je predsednik sveta KS Mozirje, to je njegovo drugo delovno mesto, prostovoljno seveda. Velik je njegov prispevek k velikim dosežkom zadnjih let.

JOŽE URANK

Kot gozdarski strokovnjak že mnoga leta opravlja pomembna dela in naloge v nazarskem Gozdnem gospodarstvu. Velika je njegova vloga pri razvoju gozdarstva na tem področju. Ob strokovnem in vodstvenem delu je opravljal še vrsto družbenopolitičnih nalog v krajevni skupnosti Nazarje in širše.

Nagrada »OBČINE«

SMUČARSKO-SKAKALNI KLUB LJUBNO

Smučarski skoki na Ljubnem imajo bogato tradicijo, v zadnjih letih pa so v klubu zgradili manjše skakalnice pokrite s plastiko in letos dogradili 40-metrsko, ki omogočajo vadbo in tekme skozi vse leto. Lepe uspehe dosegajo pri vzgoji najmlajših. Pri gradnji te skakalnice so porabili okrog 8.000 prostovoljnih delovnih ur.

Značka občine

ANTON BASTELJ

za nadpovprečne delovne rezultate v Gorenju Glin, za prenašanje bogatega strokovnega znanja na sodelavce in za delo v samoupravnih organih in v krajevni skupnosti;

ANTON BLATNIK

za dolgoletno delo v družbenih organizacijah in društvih v naseljih Korkarje, Lačja vas, Potok, Pusto polje in Čreta, v krajevni skupnosti Nazarje in v gasilski organizaciji;

MARIJA JANKO

za 30-letno uspešno in marljivo delo v računovodstvu ZKZ Mozirje, za prenašanje izkušenj na mlade in za

delo v družbenih organizacijah v kraju in samoupravnih organih zadruga;

META in VINKO JERAJ

mlada kmetovalca iz Ljubnega za uspešno gospodarjenje na višinski kmetiji in njeno obnovo, za delo v krajevni in zadrugi samoupravi in spodbuden vpliv na okolico;

RAFKO KRZNAR

gospodar na višinski kmetiji nad Novo Štifo za sedemletno predsednikovanje svetu te KS, za vzorno delo v družbenopolitičnih organizacijah in društvih, zlasti gasilskem;

VANDA in JOŽE MELANŠEK

zasebna obrtnika z dejavnostjo kovinoplastika in orodjarstvo za doseganje nadpovprečnih rezultatov na področju drobnega gospodarstva v občini;

FRANJO PAJK

za dolgoletno uspešno delo v družbenopolitičnem in samoupravnem delu KS Rečica, za delovanje v gasilski in lovski organizaciji in na področju narodne zaščite;

JOŽE SKORNŠEK

za urejanje Savinjskega gaja, parka slovenskih vrtnarjev, ki brez njega ne bi bil takšen kot je, za priljubljenost in ugled pri svojih poklicnih kolekih in v družbi;

OSKAR SLATINŠEK

za zgledno gospodarjenje na kmetiji na Ljubnem, za velik prispevek pri krepitvi zadrugi in za delo v krajevni, zadrugi in gozdarski samoupravi;

MARICA TEVŽ

za izredno prizadevno in uspešno delo v Gozdnem gospodarstvu Nazarje in za dolgoletno aktivnost v sindikalni organizaciji in kolektivu in na občinski ravni.

Predsedstvo SFRJ je z ukazom št. 47 z dne 9/6-1989 odločilo, da se odlikuje:

Z medaljo zaslug
za narod

ŠTRUCL ZORA iz Pustega polja št. 26

Tov. Štruel Zora je zaposlena v DO ELKROJ kot referent za kadre. S svojo marljivostjo in prizadevnostjo je dosegla lepe uspehe predvsem na področju razreševanja socialnih problemov in izobraževanju delavcev, aktivna pa je tudi v samoupravnih organih in organih upravljanja v svoji delovni sredini.

Z medaljo dela

BELE VIDA iz Mozirja

Tov. Beletova je zaposlena v DO ELKROJ kot kontrolor izdelkov. Dosega nadpovprečne rezultate tako glede kvalitete kot količine dela. Je tudi družbenopolitično aktivna in priljubljena v svojem okolju.

MANDELČ ZVONKA iz Letuša

Mandelč Zvonka, zaposlena v DO ELKROJ kot tehnolog, prejme medaljo dela za prizadevnost in sposobnost vodenja in usmerjanja dela, saj je proizvodna skupina, ki jo usmerja postala najuspešnejša v firmi in zgled ostalim skupinam.

Zlato plaketo občine Mozirje je prejela tudi obmejna enota JLA iz Logarske doline. Gromek aplavz iz dvorane je potrdil, da ljudje vedo, kako tesno so povezani prebivalci obmejnega območja z vojaki z obeh karav. Priznaje je iz rok predsednika SO Mozirje Antona Boršnaka prevzel starešina Velibor Luković.

Prenovljena cesta v Novi Štifi

Tudi v Novi Štifi so v teh dneh bogatejši za nove metre asfalta, saj so svečano prerezali trak na 400 metrov dolgem odseku od Dola v Novi Štifi pa do

Žerovnika.

S posodobljeno cesto bo 7 domačij povezanih z lepo asfaltirano cesto. Kot je pri takih akcijah že v navadi, so jo izpeljali združeno krajev-

na skupnost Nova Štifa in prebivalci področja ob novi cesti.

Izvajalec del je bil Cestno podjetje Celje.

Brez kreditov za ozimnico?

Napočil je čas za nakup ozimnice in s tem tudi veliko skrbi za marsikoga, saj je danes potrebno za ozimnico odšteti že kar lepe denarce.

V širši celjski regiji je bilo v zadnjem času nekaj poskusov, da bi iz sredstev interesnih skupnosti za pospeševanje proizvodnje hrane občanom zagotovili ugodne kredite pri nakupu ozimnice. Žal je ostalo le pri poskusih, kajti tovrstno kreditiranje onemogoča zvez-

na uredba. Zato so občinski sindikalni sveti svetovali sindikatom po delovnih organizacijah, da svojim delavcem omogočijo cenejši ali ugodnejši nakup ozimnice. Tudi v naši občini si v marsikateri delovni organizaciji pomagajo na ta način.

Delavci v delovnih organizacijah si že lahko pomagajo na ta način, postavlja pa se vprašanje, kako naj ozimnico ceneje ali ugodneje kupijo

upokojenci.

Do trenutka, ko to poročamo, v naši občini ni mogoče dobiti nobenega kredita za nakup ozimnice, ne pri trgovskih organizacijah ne pri banki. Če bodo, pa vas bomo o pogojih obvestili v prihodnji številki.

R. P.

Nagrajeni obrtniki

Na dvaindvajsetem Mednarodnem obrtnem sejmu v Celju vsako leto podeljujejo tudi priznanja najboljšim razstavljalcem. Obrtniki iz naše občine se vsako leto odlikujejo z nekaj nagradami.

Tako je bilo tudi letos, saj je Vili Marovt iz Rečice prejel srebrno plaketo Mednarodnega obrtnega sejma, Alojz Selišnik iz Luč in Vojko Klemenšek pa sta prejela bronasto plaketo mesta Celje.

R. P.

SN objavljajo

Vrhunec praznovanja je bil na Ljubnem
Lepa prireditve na Ljubnem

Str.
1

Naše zdravje je na trhljih nogah
Porazne analize o našem zdravju

2

Konj, na katerega stavijo, se imenuje Mustang
Mešana jugoslovansko-nemška firma

3

Katedrala je dočkala svoj veliki dan
Gornjegrajska katedrala v novi podobi

4

Nova centrala že čaka na naročnike
600 novih telefonskih števil

5

V tednu športa
Zanimivo na športnih terenih

7

Morje v steklenici
Črtica Štelke Petek

8

Številne delegate in goste, ki so prišli na slavnostno sejo občinske skupščine, je Ljubno pozdravilo s prenovljenim Prosvetnim in zadrugi domom.

Temeljna listina Slovenije

V naši republiki je vsekakor že dalj časa bila prisotna ideja, zlasti v delu politično naprednih in kulturno angažiranih razumnikov, o potrebi po dobro pripravljenem političnem dokumentu, ki bi kratko in jasno izrazil večinsko mnenje prebivalstva Slovenije o tem: v kakšni republiki in skupni državi hočemo živeti ter delovati, v kakšni pa ne.

Gotovo je, da so realizacijo te ideje pospeševali znani dogodki in zapleti na širšem jugoslovanskem območju zadnje leto, ko so skoraj vsakodnevno pretresali javnost očitno spori vodstev in javnih delavcev, mednarodni konflikti ter zaostrovanja, mitingaški programi z jasno izraženimi zahtevami po orožju, drama starotrških rudarjev in še kaj, nenazadnje pa vsekakor tudi celotna ustavna reforma. S Spremembami naše republiške ustave, ko bi se najširša javna razprava naj zaključila s sprejemom dopolnil na seji republiške skupščine 27. t. m., želimo to idejo iz listine tudi udejaniti kot izraz volje večine, vsekakor pa maksimalno zaščititi pravice človeka, državljana, kot tudi njegove nacionalne republike z vsemi odgovornimi vred za skupen razvoj.

Z njimi Slovenija nikakor ne ogroža ustavne ureditve Jugoslavije, njene integritete in suverenosti, kot že očitajo nekateri, pač pa poudarja opredelitev, da smo pripravljeni živeti v zares enako-

pravni federativni skupnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti, kjer predstavniki enega naroda ne bodo imeli prevlade nad drugim, kjer bo zagotovitev nacionalne oziroma republiške suverenosti ena temeljnih vrednot in kjer bomo spoštovali medsebojne razlike. Ob tem pa si naj vsaka republika oziroma narod oblikuje svojo lastno ureditev političnega življenja in gospodarstva tako, da ne bo oviral drugih v njihovem razvoju. V tem smislu kaže razumeti tudi omenjeno listino, ki jo je ponudila v podpis Socialistična zveza Slovenije in katere podpisovanje je v polnem teku, ker želimo na ta način dobiti množično podporo prebivalstva do sprejema amandmajev k Ustavi Slovenije.

Povsem jasno je, da gre za iskanje poti v drugačni jutrišnji dan, zato vabimo vse tiste, ki dosedaj listine še niste podpisali, da s svojim podpisom v teh dneh potrdite svojo privrženost naprednejši, bolj humani in bogatejši družbi, istočasno pa s to opredelitvijo obvezujete tudi lastna vodstva pri uresničevanju zapisanega. Ker je podpisovanje listine prostovoljno, stvar osebne odločitve vsakogar izmed nas, je že dosedanje število podpisov obvezujoče, da se bo zapisano v listini moralo uresničiti.

Jože Kumer
predsednik
MS SZDL Celje

Naše zdravje je na trhlih nogah

Zdravje je naše največje bogastvo. Žal pa nam vsi rezultati zdravstvenega stanja ljudi v naši občini potrjujejo domnevo, da je naše zdravje na čedalje bolj trhlih nogah. Inštitut za socialno medicino in socialno varnost pri Univerzitetnem zavodu za zdravstveno in socialno varstvo v Ljubljani je izdelal raziskavo, v kateri je proučil problematiko zdravstvenega varstva v mozirski občini. Avtorji raziskave opozarjajo, da zaradi kratkega roka za izdelavo ocene zdravstvenega stanja niso mogli upoštevati prav vseh kvantitativnih elementov.

Bistena ugotovitev ocene zdravstvenega stanja prebivalcev mozirske občine je, da so bolezni dihal, kosti in gibal, poškodbe, bolezni obtočil in bolezni prebavil na prvih mestih po pogostnosti med odraslimi ljudmi.

Velika razlika od slovenskega povprečja pa je v pogostnosti teh bolezni (na 1.000 prebivalcev), saj je v mozirski občini mnogo večja. (Tabela 1)

Posebej kritično je zdravstveno stanje šolskih otrok in mladine. Podatki kažejo, da je celokupna obolevnost šolskih otrok in mladine v mozirski občini precej višja od celokupne obolevnosti šolskih otrok in mladine v Sloveniji. V mozirski občini ie ta obolevnost

večja za 40 odstotkov. Med boleznimi so najpogostejša obolenja dihal, poškodbe, bolezni kože in podkožja, nalezljive bolezni, bolezni živčevja in čutil ter bolezni prebavil. Vse našteje bolezni so v stalnem naraščanju, posebej kontinuirano pa naraščajo nalezljive bolezni, bolezni mokril in gibal.

Najpogostejša obolevnost šolskih otrok in mladine v Sloveniji in občini Mozirje na 1000 šolskih otrok in mladine: (Tabela 2)

Pri predšolskih otrocih je bilo v obdobju 1981—1985 v Sloveniji zabeleženih ob prvih pregledih in dispanzerjih za otroke in v splošnih ambulantah povprečno 3232 primerov bolezni in poškodb na 1000 otrok letno.

V občini Mozirje pa je bilo zabeleženih 3514 primerov bolezni in poškodb na 1000 otrok, kar je 9 odstotkov več kot je republiško povprečje.

V občini Mozirje je opazna večja pogostnost pri boleznih prebavil (za 30% več), pri boleznih kože in podkožja (za 68% več) ter pri poškodbah (za 52% več). Manjša pogostnost kot pri republiškem povprečju pa je pri respiratornih boleznih (za 4%), pri boleznih živčevja in čutil (za 14%) in pri nalezljivih boleznih (za 7%).

RAJKO PINTAR

Tabela 1	SRS	Mozirje
Skupine bolezni	povpr. 81/85	85 86
1. Bolezni dihal	320	361 359
2. Bolezni kosti, gibal	137	245 207
3. Poškodbe	128	142 129
4. Bolezni obtočil	124	158 165
5. Bolezni prebavil	103	133 132
6. Bolezni živčevja, čutil	88	89 94
7. Duševne motnje	39	75 62

Tabela 2	SRS	Mozirje
Skupina bolezni	povpr. 81/85	85
1. Bolezni dihal	719	934
2. Poškodbe	185	246
3. Bolezni kože, podkožja	147	234
4. Nalezljive bolezni	145	172
5. Bolezni živčevja, čutil	135	190
6. Bolezni prebavil	127	186

Delavci TOZD-a Kemija celjske Cinkarne v Ljubiji pri Mozirju so se zavedali, da brez visoko usposobljenih kadrov in sodobne opreme nadaljnji razvoj ni mogoč in zato so se lani odločili za gradnjo večnamenskega objekta. Namenjen bo računalniškemu centru in tehnološki pripravi dela.

Le barbarbi bi jih pustili propasti

Zadnikar je v uvodniku h knjigi Znamenja na Slovenskem zapisal tudi naslednjo misel: »Kdor koli bo po dolgem in povprek ne le enkrat preromal to našo čudovito zemljo in bo hodil po njej odprtih oči in še bolj odprtega srca, bo nemara nekoč le zaslučil, čemu ji pravimo domovina.« Če pa bo na teh svojih potovanjih razmišljal o tej raznoliki, čudovito lepi slovenski deželi, bo videl neizmerno bogastvo naravnih in kulturnih spomenikov, ki so poleg tistih, ki jih je ustvarila narava, sad hoten in prizadevanj našega človeka — plod njegovih ustvarjalnosti, srčnosti in žuljev, predvsem pa čuta za ohranitev le-teh kasnejšim generacijam.

Ni treba daleč, da jih vidimo in občutimo, da občudujemo njihovo lepoto in vraščenost v pokrajino. Polno jih je v naši neposredni okolici, v naši ožji domovini Zgornji Savinjski dolini. Rastreseni so po naših trgih in vaseh, na križpotjih, sredi polj in gozdov, na obronkih naših hribov stoji.

Tu mislimo na cerkve, ki krasijo našo dolino, na redko ohranjene ruševine gradov, na značilne zgradbe, ki so prava posebnost in redkost našega predela. Marsikaj smo kar prehitro zavrgli v pozabo. Kako malo je še ohranjene, značilnega orodja, opreme in posode, kar je bilo stoletja stalni spremljevalec naših prednikov. Koliko od mlajše generacije sploh še pozna številne predmete, ki so jih z vso natančnostjo in čutom za lepoto izdelale preproste roke našega prednika. Mnoge dragocene stvari bodo ostale le še v pripovedovanju in spominih ljudi na čase preteklosti. Zamisliti bi se morali nad tem, koliko dragocenosti je romalo na smetišče ob obnovah zgradb ali ob pomladanskih čiščenjih tudi zaradi naše nevednosti ali premajhnega čuta spoštovanja do vrednot preteklosti. Mnoge stvari pa krasijo razne vikende in domove tistih, ki tega nikoli niso niti poznali, kaj šele uporabljali. Tragičnih posledic tega se najpogosteje zavemo šele takrat, ko je že prepozno.

K sreči pa ni pri vseh tako. V zadnjem obdobju se je na tem področju marsikaj premaknilo v pozitivno smer. Največ se je napravilo na obnovi sakralnih spomenikov, ki so tako značilni za našo pokrajino. Obnovljene so vse farne cerkve kakor tudi večina podružničnih. Novo podobo dobivajo tudi kapelice. Vrhunec teh prizadevanj pa je gotovo ob-

nova veličastne katedrale v Gornjem gradu, kjer stroški presegajo težke milijarde. Zanimanje ljudi za posamezne spomenike iz davne in bližnje preteklosti, ki krasijo in bogatijo posamezne kraje, raste. Pohvaliti velja to spremembo miselnosti. Ob turističnih prireditvah v dolini obiskovalce najbolj pritegnejo stari običaji, opravila, šege in navade, ki so bile karakteristične za posamezne kraje. Spet se drugače vrednotijo stvaritve, ki so bile plod žuljev naših prednikov. Obnavljajo se procelja zgradb. Nekdanjo podobo vse bolj dobiva tudi grad Vrbovec.

Ko človek o vsem tem razmišlja, nehoti napravi primerjavo s preteklostjo. Bili so že tudi boljši časi, pa se je tem zadevam posvečala mnogo manjša skrb kot danes v kriznem obdobju, vse večjih razhajanj, posebno pa še ob nebrzdani inflaciji. V prvi vrsti gre zahvala predvsem tistim, ki za te dragocene spomenike skrbijo in kako so znali in uspeli pritegniti krajane v skrb za lepšo podobo teh, številnim zanesenjakom v turističnih društvih za drugačno podobo krajev, delovnim organizacijam, ki kažejo razumevanje za te namene, kulturni skupnosti v občini in republiki, Zavodu za spomeniško varstvo, predvsem pa našim občanom, ki v okviru svojih materialnih sposobnosti pripomorejo, da se te dragocene stvari ohranijo. Prepričani smo, da jim ni vseeno, kaj bodo pustili tistim, ki pridejo za njimi, saj tudi takrat, ko so te veličastne stvaritve nastajale, ljudem niso sijali rožnati časi in so se tudi takrat morali marsičemu odreči, da je do teh spomenikov, s katerimi se danes upravičeno lahko ponašamo, sploh prišlo.

Zavedamo se, da vsi živimo v tem prostoru, da smo njegov del, da skrbimo za red, da dihamo zrak, pijemo vodo, uživamo hrano, skrbimo za urejeno okolje naših domov, v enaki meri pa mora biti prisotna tudi skrb za ohranitev tega, kar smo podedovali od naših prednikov. To je kultura in tradicija, ki jo dograjujemo in negujemo naprej. Kot je vsaka gospodinja rada ponosna na razkošne cvetice, ki krasijo okna in vrt njenega doma, kot smo lahko ponosni na urejenost celotne doline, katere sestavni del so tudi urejeni spomeniki, s katerimi se lahko upravičeno tudi ponašamo. Prav Slovenci se radi pohvalimo, da smo se kot narod formirali tudi skozi kulturo.

ZDRAVKO NOVAK

Mrliška vežica v Lučah že dobiva končno podobo. Izvajalec del je DO Komunala iz Mozirja.

Sindikrat o aktualnih gospodarskih gibanjih

Na seji predsedstva OSZSS Mozirje, ki je bila v mesecu septembru 1989, smo glavno pozornost namenili predvsem rezultatom gospodarjenja v občini Mozirje v prvem polletju 1989.

Izkazani rezultati, ki skorajda niso primerljivi z enakim obdobjem preteklega leta, so ocenjeni v povprečju kot zadovoljivi, v nekaterih kazalnikih pa tudi nadpovprečni predvsem v primerjavi z regijo ali republiko.

Kot pozitivni kazalniki so izpostavljeni predvsem:

- rast industrijske proizvodnje
- produktivnost ter
- rast izvoza in njegovo pokrivanje z uvozom

Višina izkazanih izgub tako v gospodarstvu kot v negospodarstvu je sicer zaskrbljujoča, posebej pa še v DO RTC Golte in GP Turist Nazarje. Prav v teh dejavnostih, kjer sicer sodita ti dve organizaciji, pa so razmere tako širše kakor tudi znotraj kolektivov dokaj zapletene in ne dajejo prave garancije za uspešno sanacijo razmer. Predsedstvo je sklenilo, da se je potrebno v teh kolektivih čimprej sestati s sindikalnimi aktivisti in skupaj oceniti resnost položaja in možen izhod.

Poseben poudarek smo v razpravi posvetili sindikalnim vidikom pri obravnavi rezultatov gospodarjenja kakor tudi uresničevanju sindikalne liste oziroma uveljavljanju najnižjega osebnega dohodka. Ocenjeno je, da je kljub manjšemu poudarku na izdelavi poslovnih poročil, ki so bila podana na zborih delavcev ali delavskih svetih, informiranost delavcev o rezultatih kakor tudi o ukrepih za vnaprej še vedno zadovoljiva.

Na področju uresničevanja najnižjega OD in njegovega sprot-

nega usklajevanja s Sindikalno listino se razmere glede na preteklo obdobje niso poslabšale in se lahko ocenjujejo kot dobre. Nadaljevati je potrebno aktivnosti v tistih kolektivih, ki jim to še ni uspelo, čeprav gre le za majhno število delavcev.

Predsedstvo se je seznanilo tudi o posledicah avgustovskih neurij v celjski regiji predvsem v občini Laško in Sentjur, prav tako pa tudi o posledicah teh neurij v občini Mozirje, kjer je škoda ocenjena na približno 3.180 starih milijard dinarjev.

Predsedstvo smatra, da je potrebno podpreti vse napore za učinkovito sanacijo razmer na prizadetih območjih v regiji vključno s prej prizadetimi Halo-zami ter v tej zvezi poziva vse kolektive in občane, da se solidarnosti odzovejo po svojih močeh.

Posebej je bilo poudarjeno, da bi sanacija bila najučinkovitejša, v kolikor bi delovni ljudje to podporo izrazili z enodnevno solidarnostnim zaslužkom v SRS.

Na seji je bil obravnavan tudi osnutek sprememb dolgoročnega plana občine za obdobje 1986—2000 ter mu dana tudi podpora, saj je dovolj optimističen in z veliko mero angažiranja tudi uresničljiv.

Pregledano je bilo tudi uresničevanje finančnega načrta ter v tej zvezi tudi o težavah, ki nastajajo pri financiranju in izvedbi zastavljenih nalog.

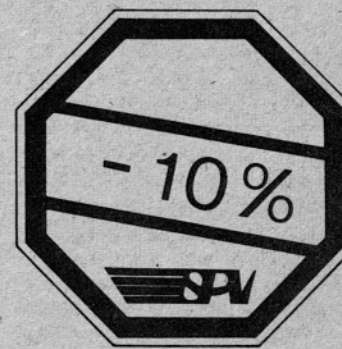
Od avgusta dalje namreč ostaja osnovnim organizacijam za njihovo delovanje več članarine, to je 45 procentov. Zaradi spremenjenega ključa v delitvi ostane OSZS realno okrog 12% manj sredstev. To pomeni skrajno racionalizacijo in tudi delno okrnitev programa.

ANDREJ KRANJC

DA BO ČLOVEK NA CESTI ZARES ČLOVEK

Najbolj preproste rešitve so pogosto tudi najboljše. Priprimo si varnostni pas takoj, ko sedemo v vozilo in to zahtevamo tudi od naših sopotnikov na vseh sedežih v vozilu, če so vgrajeni varnostni pasovi. V vozilo lahko vgradimo posebne varnostne sedeže za otroke ali dodatne varnostne pasove za vse, ki se z nami vozijo na zadnjih sedežih.

SAMO PREPROST GIB JE POTREBEN, DA SI PRIPNEMO VARNOSTNI PAS IN NAREDIMO NEKAJ ZASE, LE MALO JE POTREBNO ZA VEČJO VARNOST NAŠIH NAJBЛИŽJIH.

Napadla komandirja milice

Brezobzirnih voznikov, še zlasti tistih, ki so med vožnjo vinjeni, je čedalje več. To potrjuje tudi primer, ki se je zgodil komandirju z oddelka milice v Ljubnem, ko se je peljal iz Mozirja. V kraju Juva-nje je komandirju pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom 31-letni voznik Jože H., z njim pa se je peljal tudi Radivoj K. Pri srečanju je voznik osebnega avtomobila oplazil komandirjev osebni avtomobil in odpeljal naprej, kot da se ni nič zgodilo.

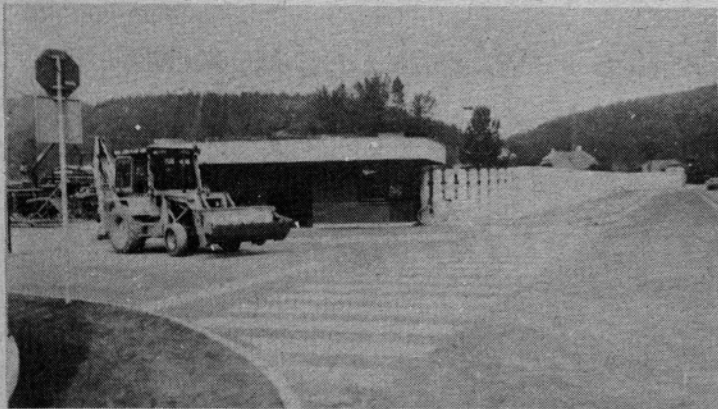
Komandir milice je obrnil in se odpeljal za pobežlim voznikom. Dohitel ga je približno en kilometer naprej in ga ustavil. Čeprav je bil v civilu, je od voznika zahteval dokumente. Toda voznik ni hotel ničesar slišati o dokumentih, razen tega pa sta s sopotnikom ka-

zala znake alkoholiziranosti. Komandir milice je ocenil, da bo voznik najbrž skušal zbežati, zato mu je vzel ključke od avtomobila.

Voznik je nekoliko popustil in komandirju le dal osebno izkaznico. Med pogovorom pa je Radivoj napadel komandirja, mu čez glavo zvlekel pulover in ga začel pretepati. Pri tem mu je pomagal še voznik, ki je komandirja davil. Z zadnjimi močmi se je komandirju milice uspelo izmuzniti in se je rešil na bližnji travnik.

Takoj je o napadu obvestil miličnike iz Mozirja in odgovorne na UNZ.

Voznika in sopotnika so kmalu prijeli in se nahajata v preiskovalnem zaporu.

Nova Glinova vratarica in ograja ob cesti sta dali vhodu v Nazarje popolnoma novo podobo.

Naši obrtniki na sejmu presežnikov

Letošnji dvaindvajseti mednarodni obrtni sejem v Celju naj bi bil zgrajen »po meri obrtnika«. Ali je bilo temu res tako, se bo šele pokazalo po sejmu, in sicer bo ta ocena odvisna od poslovnih rezultatov sejma. Dejstvo pa je, da je letošnji sejem v okviru skupnosti Alpe-Jadran, kar pa bi že skoraj morala biti zadostna garancija, da postaja pravi poslovni sejem.

Kot vsako leto se ga tudi letos udeležujejo obrtniki iz mozirske občine. Njihovo udeležbo na mednarodnem sejmu organizira Obrtno združenje Mozirje in tisti, ki so redni obiskovalci sejma, bodo priznali, da so se vsa leta dostojno in reprezentativno predstavili. Tako je bilo tudi letos, čeprav imajo na združenju pripombo k letošnji organizaciji sejma. Organizatorji so letos v želji, da bi bil sejem bolj pregleden, uredili razstavljanje po vnaprej določenih panogah. To pa je imelo za posledico, da so posamezni obrtniki bolj individualno predstavljeni, zapostavljeno pa je bilo celovito predstavljanje delovanja obrtnega združenja.

Že letos so se nameravali lotiti tudi ugotavljanja kakovosti ponudbe posameznih razstavljalcev in prodajalcev, se pravi neke vrste selekcije, po kateri naj bi na sejmšči ostali resnično le najboljši in najperspektivnejši izdelki obrtnikov in drugih razstavljalcev. Za letos pa so se morali tej želji odreči, ker so z graditvijo sejma pričeli nekoliko prepozno.

Letos je novo tudi to, da je Zveza obrtnih združenj Slovenije nastopajočim plačala samo goli

prostor, stroške opremljanja in aranžiranja pa so nosili razstavljalci ali njihova obrtna združenja sami. Za ta korak so se odločili, ker menijo, da je to pot do prve selekcije, s katero naj bi presegli dosedanje utečeno obliko razstavljanja oziroma zagotovili, da bodo na sejmšči prevladovali izdelki in storitve, za katere vlada določen poslovni interes.

Taka usmeritev se je odražala tudi pri udeležbi obrtnikov iz naše občine, saj je bilo kar nekaj težav pri zagotavljanju sodelovanja na sejmu.

Kljub tem težavam pa se je na sejmu predstavilo precej naših obrtnikov in sicer: Martin Aubrecht — urarstvo, Skornšek Jože — vrtnarstvo, Žehelj Peter — krojaštvo usnjenih izdelkov, Firšt Elizabeta — kovinska galanterija, Herček Tatjana — kovinska galanterija, Grlica Tone — popravilo malih gospodinjskih aparatov, Štrucelj Stanka — kovinoplastika, Weiss Andrej — izdelovanje igračk, Mikek Tonica — izdelovanje predmetov iz usnja in tekstila, Podkrižnik Iztok — puškarstvo, Podsedenshek Milena — izdelovanje tekstilnih izdelkov, Bider-Krefl Franc — izdelovanje strojne opreme, Skoflek Ivan — servis elektronike in svetlobnih regulacij ter Uplaznik Jože — računalniški inženiring. Pri sekciji lesarjev pa so se predstavili Marovt Vili, Mikek Ivan, Prelesnik Mirko, Robnik Janez, Prepandnik Alojz in Selišnik Alojz.

V okviru obrtnega združenja je tudi letos razstavljal kmet Bider Jože, in sicer je predstavil trosilnik silaže za stolpne silose.

R. P.

Ob letu se bodo vselili

S posebej hitro družbeno stanovanjsko gradnjo se v Sloveniji ne moremo pohvaliti pa tudi v naši občini ni dosti bolje. Delovne organizacije danes ne razpolagajo več s tako velikimi sredstvi, da bi lahko brezskrbno vlagale v stanovanjsko izgradnjo, stanovanjske skupnosti pa tudi ne zberejo dovolj denarja, da bi lahko same gradile stanovanjske bloke. Zato je vse bolj aktualno adaptiranje starejših stanovanj, saj so izkušnje zadnjih let pokazale, da se da na ta način ohraniti marsikakšen prostor in ga predelati v lepo stanovanje. Kljub temu pa tudi v naši dolini še vedno vsake toliko časa zraste nov stanovanjski blok. Tako na Rečici od julija dalje raste nova zgradba, kjer bo 16 družin dobilo kvalitetne stanovanjske prostore. Novemu stanovanjskemu bloku se učeno reče gradnja za trg za znane kupce. 11 stanovanj bo solidarnostnih in jih financira občinska stanovanjska skupnost, dve stanovanji bosta v

lasti Gorenja Mali gospodinjski aparati, dve od Glina in eno od El kroja.

Predračunska vrednost stanovanjskega bloka je ob začetku gradnje znašala 9 milijard dinarjev, v njem pa bo 753 kvadratnih metrov stanovanjske površine. Kot pri prvem bloku na Rečici, je tudi sedaj izvajalec del Vegrad.

Predvideno je, da naj bi bil blok zgrajen v letu dni, torej naj bi se prvi stanovalci vselili že prihodnjo jesen.

Na občinski stanovanjski skupnosti pravijo, da so zelo veseli, da naše delovne organizacije še vlagajo v stanovanjsko gradnjo, saj sami vseh stroškov ne bi zmogli.

Naslednjo jesen se bo torej v solidarnostna stanovanja vselilo 11 družin. Letos je na listi čakajočih na tovrstna stanovanja uvrščenih 27 prosilcev in jih bo torej dobra tretjina že dobila stanovanje.

R. P.

Število izdanih receptov raste

Kako veliki denarji se danes obračajo, pove že številka, da je samo občinska zdravstvena skupnost v prvem polletju letošnjega leta imela za 17 milijard din odhodkov, od tega ji odpade največji delež na bolnišnično zdravljenje, ki znaša slabih 40 odstotkov. Sicer pa se je fizični obseg bolnišničnega zdravljenja v prvem polletju zmanjšal za 8 odstotkov, tako po številu primerov kot po številu oskrbnih dni. Zdraviliško zdravljenje

ostaja na nivoju lanskega leta, vendar so se stroški tega načina precej dvignili, ker so zdravilišča nadpovprečno dvignila svoje cene.

Najbolj so se povečali stroški za zdravlila in sedaj predstavljajo že 14,8 odstotka vseh sredstev zdravstvene skupnosti (lani so znašali 11,3%). To potrjuje tudi podatek, da se je število izdanih receptov povečalo za 4,7%.

R. P.

Konj, na katerega stavijo, se imenuje Mustang

Prav osvežujoče je, če še najdemo kakšno podjetje, ki z optimizmom zre v prihodnost. Pa so še taka in eden takih je tudi El kroj.

El krojeva proizvodnja za domači trg se je za letošnjih prvih šest mesecev ustavila pri 93 odstotkih lanske letne v enakem obdobju, toda segla je tri odstotke čez polovico letnega plana. V proizvodnji za tuji trg so rezultati boljši. Prodali so kar 21 odstotkov več kot lani v tem času in dosegli 52 odstotkov letnega plana. Ali z drugimi besedami povedano — šestmesečna proizvodnja je devet odstotkov večja od lanske. Ker nimajo večjih zalog (ocenjujejo jih povprečno na 14-dnevne v vrednosti pet milijonov nemških mark), predpostavljajo, da sta proizvodnja in prodaja približno enaki.

»Sistem« El kroj je organizacijsko že sedaj zelo zanimiv. Vanj so formalno povezane tri tovarne, v Mozirju, Lučah in Šoštanj, toda znamko El kroja in firmo nosita na svojih izdelkih še dve tovarni — v Alibunarju (Vojvodina) in Odžaku (BIH). Gradili so ju pretežno s sredstvi za nerazvite, sodelovali pri načrtovanju in izpeljavi proizvodnje, usposabljali so delavce in strokovni kader. Zdaj organizacijsko z njima niso povezani, pač pa tesno poslovno, s petletnima pogodbama. Oni so prav tako El kroj, njihova kakovost proizvodnje se iz leta v leto izboljšuje — tudi tujci os že zadovoljni z njihovim delom.

O El krojevem položaju v poslovnem svetu, o problemih, ki jih tarejo, o načrtih za v prihodnje in še o drugih rečeh smo se pogovarjali z direktorjem El kroja **Ivanom Kramerjem**, ki je že deset let na čelu te firme.

SN: Ko je bil junija v naši občini na obisku predsednik IS SRS Dušan Šinigoj, je vašo delovno organizacijo posebej izpostavil kot primer podjetja, ki se uspešno prilagaja novim pogojem gospodarjenja. Kaj vse je bilo potrebno storiti, da se vas je prijel takšen sloves?

KRAMER: Naša firma se že precej časa, najmanj pa dobro

desetletje dejansko vključuje v izvoz. Mi izvoza nikoli nismo jemali kot modno muho, kar pa je nekoč dejansko bil. Izvoz smo vedno jemali kot razvojno zadevo in s tem povezali tudi razvoj firme. Zaradi tega smo v desetih letih povečali izvoz za več kot dvanajstkrat — pri tem mislim na fizični obseg izvoza. Vseskozi smo delali kot dobri gospodarji in mislili naprej. Za nazaj je vedno lahko biti pameten, napovedati, kaj bo jutri in kaj storiti danes, da bo jutri boljše, pa je seveda mnogo težje. V tem smo do neke mere uspeli, saj kot sem že rekel, smo v desetih letih povečali izvoz za dvanajstkrat, cela Jugoslavija pa v istem obdobju praktično nič. Če bi večina firm v Jugoslaviji šla po tej poti kot El kroj, bi se jugoslovanske vlade ukvarjale z drugačnimi problemi, kot pa so se do sedaj in se bodo še v bodoče. Prepričan sem, da bi mnoge firme v Jugoslaviji lahko povečale izvoz, če bi le znale in hotele.

SN: Letošnja El krojeva pomlad je bila v znamenju dogovarjanj in sklepanja poslov z znano nemško firmo Mustang. Bi nam hoteli izdati nekatere glavne značilnosti tega sodelovanja?

KRAMER: Podpis licenčne pogodbe lahko pričakujemo v mesecu septembru oz. najkasneje v mesecu oktobru. Pri tej pogodbi gre za tri zadeve: prvič za odkup licence, drugič za tehnično pomoč Mustanga in tretjič za ustanovitev mešane jugoslovansko-nemške firme, v kateri bo tujec sodeloval z 51% kapitala. Mislim, da je ravno ustanovitev te mešane firme bistvenega pomena. Pri tem ne gre za to, da bi gradili novo tovarno ali novo poslovno splotje, ampak za izkoriščanje obstoječih slabo izkoriščenih industrijskih resursov po Jugoslaviji in da tako pridobljeno proizvodnjo prodajamo po širnem svetu preko skupnega mešanega podjetja. Pri tehnični pomoči pa gre za bistveno zvišanje produktivnosti dela. Produktivnost dela pri proizvodnji jeans hlač pa se lahko doseže z ozko specializacijo proizvodnje, ljudi in specializacijo opreme. Taka oprema je hi-

trejša in s tako opremo doseže delavec bistveno višjo produktivnost dela. Tako bo na primer 100 ljudi v Lučah lahko naredilo 500.000 hlač, kar je bistveno več, kot jih lahko naredimo danes.

SN: Najbrž ne bomo došli udarili mimo, če ugotovimo, da bo morala konfekcijska industrija imeti tudi čim večje število lastnih prodajal. Kakšni so vaši načrti v tej smeri?

KRAMER: Ta vaša trditev je točna, izhaja pa iz odnosa trgovine do proizvodnje. Ravno zdaj se ukvarjamo z absurdno situacijo, da trgovina nikakor ne pristaja na krajši plačilni rok od 90 dni, čeprav za obračanje blaga tako dolgega roka ne rabimo, mora blago obrniti v 60-dnevnih. To mi vsak dan dokazujemo v svojih sedmih v bistvu podeželskih trgovinah. Mestne prodajalne pa morajo blago obračati še hitreje. Zaradi 90-dnevnega plačilnega roka so proizvodi v trgovini vsaj za 40 odstotkov predragi. Potrošnik, ki pride v trgovino prvi dan, ko so prišli naši proizvodi in ga tudi kupi, le-ta proizvod plača bistveno predrago. Cena naših proizvodov je izračunana tako, kot da bi potrošnik prišel v trgovino šele devetdeseti dan. Zato bomo v naših trgovinah znižali cene, ker vemo, da devetdesetih dni ne rabimo in s tem posredno izvršili pritisk tudi na ostalo trgovino, da bo šla na skrajšanje rokov. Stanje kot je danes, res ne vodi nikamor, saj smo z našimi cenami prišli nad nivo nemških cen. Dokler trgovina ne bo spremenila odnosa do proizvodnje, tako dolgo bomo mi imeli ideje o razvijanju svoje maloprodaje, čeprav se v svetu v glavnem proizvodnja specializira za proizvodnjo, trgovina pa za trgovino. Veliki sistemi v svetu sicer poznajo povezovanje proizvodnje in trgovine, vendar El kroj danes še ni tako velik sistem. Vendar pa nas stanje sili v razvoj maloprodaje in to bomo počeli v skladu z našimi materialnimi zmognostmi.

SN: V naši občini ste med tistimi firmami, ki imajo zelo velik posluh za sodelovanje s krajevnimi

IVAN KRAMER
direktor El kroja

skupnostmi, organizacijami in društvi. Je to reklama, ali je v tem sodelovanju še kaj več?

KRAMER: Vsako leto določen del sredstev predvidimo za naše krajevne skupnosti. Ključ za to razdelitev je število zaposlenih iz posameznih krajevnih skupnosti. Veliko posluha imamo tudi za društva in organizacije okoli nas. To je v nekem smislu reklama, mislim pa tudi, da moramo imeti pravi odnos do svojega okolja in sredine, kjer živimo. Kajti, kdo bo seval v okolje, če ne tisti, ki tudi največ ustvarjamo, to pa so naše največje delovne organizacije, kamor spadata poleg El kroja tudi Glin in MGA. Tudi ti dve firmi vlagata v okolico in če bodo te tri največje delovne organizacije imele posluh, potem se bo v tem okolju še marsikaj postorilo, da se bo dvignila življenjska raven.

SN: Vellkokrat se v javnosti govori, kako malo se v Jugoslaviji dela, vi pa ste v nekem intervjuju za revijo Teleks izjavili, da se mnogim še sanja ne, kako trdo delajo delavke za stroji. Je še danes tako?

KRAMER: Če se govori, da je delovni čas samo polovično izkoriščen, potem je marsikje morda res tako, jaz pa pravim, da vsaj v našem imenu ne bi smel nihče tako govoriti. Seveda pa tudi pri nas nimamo v celoti izkoriščenega delovnega časa, vsi pa vemo, da je delo za El krojevimi stroji trdo in če bi povsod po Jugoslaviji tako delali, bi imeli drugačen nacionalni dohodek in drugačno življenjsko raven, kot pa jo imamo danes.

RAJKO PINTAR

☆ PRAZNIK OBČINE MOZIRJE ☆ PRAZNIK OBČINE MOZIRJE ☆ PRAZNIK OBČINE MOZIRJE ☆ PRAZNIK OBČINE MOZIRJE

Poprijeli, se zagrizli in naredili

Besede dr. Matjaža Kmecla v Gornjem gradu

Zbrali smo se ob lepem dogodku. Saj bi se kakšen zbiralec obletnic zdajle rajši skliceval na 850 letnico nekdanjega znamenitega benediktinskega samostana, ki bo prihodnje leto, ali pa na 640 letnico gornjegrajskega trga, čeprav ne bi imel ne za eno ne za drugo kakšnih posebnih zaslug. Mi pa danes želimo s kratkim slovesnim shodom počastiti tiho in vztrajno marljivost tistih, ki so kakorkoli z delom, voljo in razumevanjem obnovili in polepšali to cerkev, ki je hkrati tudi prvovrsten kulturni spomenik. Saj res ne živimo v časih, ki bi bili bogati in brezskrbni, toda vsi dostojni in častivredni ljudje vedo že od nekdaj, da različne stiske še niso tudi opravičilo za raztrganost in umazanijo, zapuščenost in nemarnost. V Sloveniji imamo velikansko in bogato kulturno dediščino, samo cerkva je blizu tri tisoč. In prav vanje so naši predniki vgradili vse najboljše in najlepše kar so sploh zmogli. Zato se danes sicer tudi pogosto praskamo za ušesi, ko je treba skrbeti za vse to bogastvo. Imamo ga neka-ko vsi od občinskih mož do gospodov duhovnikov za sladko in ugledno nadlogo. Zelo veliko denarja, znanja in dela stane, zelo veliko poštrevnosti. No, ampak to veste najbolje vi, ki ste to gornjegrajsko umetnino obnavljali. Najbolje boste vedeli tudi zato, ker to pač ena izmed največjih cerkev pri nas po prostornini in kot smo slišali je pač največja. In če so si tudi stroške za obnovo tretjinsko nekako delile škofija, občinska in republiška kulturna skupnost, je to bilo še zmeraj za vsakogar zelo veliko, da bi brez deleža krajanov in ne-hene zglede ne skrbi cerkvenega upravitelja dela pač tudi ne mogli. Na drugi strani pa je ta cerkev umetnina in pričevanje o pomembnem kosu slovenske zgodovine. Ko je bila leta 1461 ustanovljena ljubljanska škofija z sedežem ali pa bomo rekli, s sosedstvom v Gornjem gradu, je to bil za našo nadaljnjo zgodovino pomemben dogodek. Slovensko ozemlje, ki je bilo dotlej cerkveno upravno povsem razkosano, je z njo dobilo sredotočno središče. Nekdanje oglejske, salzburske in kasneje tudi freisniške, brixerske in druge posesti, so se začele ob njej strnjevati v slovensko narodno, nacionalno škofijo, danes nadškofijo. Prav od tod, iz Gornjega grada, je npr. škof Hren pisal prva znana pisma v slovenščini in karkoli stoji v Gornjem gradu starejšega, zlasti pa cerkev, je seveda pozidano znamenje teh dogajanj. Gornji grad je bil nekaj stoletij prav blizu središča nečesa, čemur bi lahko rekli tudi v nekem smislu nastajanje modernega slovenskega naroda. In spomeniki kulturne dediščine so pač ena sama molčeca zgovornost. Bolj ko je zgovorna,

bolj smo lahko nanje ponosni in dragocenejši so nam.

So politiko in najrazličnejše prepire, ki se jih je seveda skozi čas nabralo nič koliko, prepuščamo v takih trenutkih popolnoma ob strani. Sleherni kulturni spomenik zmeraj spet obvezuje predvsem k plemenitosti, odpuščanju, prijaznosti, lepoti in seveda zvestobi temu kar smo.

Očetje, dedje in pradedje so si pač uredili življenje kakor jim je nanoslo. Za nas pač velja, da za nazaj ne moremo nič popravljati — ne izboljševati in tudi ne poslabšati.

Mi, ki smo danes tukaj pa smo predvsem dolžniki do prihodnosti in do prihodnjih rodov, odgovorni smo za sedanjost, zato je sleherno dejanje, kakršno je tudi današnje in ki govori v tem jeziku, dragoceno.

Včasih, če se samo za hipec spomnimo trenutkov v katerih živimo, res ni ravno prijetno sredi te jugoslovanske norije. Najnovejšje je prav to, da nas hočejo po vsej sili klicati na zvezni zagovor in zasliševanje, ker smo si zasnovali ustavo večje samostojnosti, resničnejše demokracije in polnejše človečnosti. Potem si pa kar naprej nekdo zmišlja nedostojnosti o nas in jih napihuje. Toda pomislimo ob tem, da ne bomo s prepirom in jezo nič opravili, da se ne splača prepirati, ker zna marsikdo v naši širši domovini ta posel boljše od nas, če že drugega ne. Pustimo jih torej njihovim slabim in nebratskim maniram in se raje posvetimo sebi. Zavarujmo plodove svojega dela, ustvarjajmo nove. Ker nas je malo, moramo biti toliko ustvarjalnejši. Ne jamrajmo, da ne bomo kot tisti Cankarjev nesrečnik, ki je sedel ob cesti in je kar naprej jokal pa mu niti Bog ni mogel pomagati, ker je bil pač Slovenec. Če bi vi vsi preprosto posedli okoli cerkve pred leti in jamrali, da ste revni in nerazviti, naj vam jo kdo drug popravi in prepleška, se ne bi hotela zamenjati ena sama raztrgana opeka na strehi. Nič ne bi bilo, kvečjemu zmeraj večja sramota in znamenje neodgovornosti. Tako pa ste poprijeli, se zagrizli in naredili. Svoje zadovoljstvo nad opravljenim delom bodo s svoje strani povedali tudi gospodje duhovniki, jaz bi ga rad povedal v imenu slovenske kulture. Velja hvala in zahvala.

Ko bodo spet zapeli pevci, bo lepa priložnost za vsakogar izmed nas, da si vzame za trenutek časa in pomisli na vse to, na to našo zgodovino, na to kaj smo in na ljudi, ki vedo kaj je treba. Bodimo jim hvalažni, zdajle, ta trenutek — predvsem odličnim pridnim, zagnanim prenoviteljem gornjegrajske katedrale. Hvala jim!

Velika množica ljudi se je zbrala pred katedralo v Gornjem gradu.

Katedrala je dočakala svoj veliki dan

Vaš poročevalec, ki je bil prisoten na slovesnosti in na kateri se je zbralo ogromno ljudi, seveda ne bo mogel tako izbrano poročati o prenovi gornjegrajske katedrale, kot je delo obnoviteljev katedrale z žlahtnimi besedami označil prof. dr. Matjaž Kmecl, ki je bil na slovesnosti osrednji govornik.

Sicer pa že sam pogled na zunanost in notranost gornjegrajske katedrale priča o velikanskem delu in naporu njenih prenoviteljev. Mogočna katedrala ki jo je sredi 18. stoletja ljubljanski škof Atens ob pomoči kranjskih deželnih stanov dal postaviti na temeljnih nekdanjih benediktinskega samostana, je prestala potrebe, vojne poškodbe, delovanje zoba časa in tako dočakala trenutek, ko je postala tudi spomenik medsebojnega razumevanja, spoštovanja in priznavanja trajnih in skupnih vrednot.

Obnova katedrale je nujno terjala pomoč širše skupnosti, saj je daleč presegla možnosti krajanov te krajevne skupnosti. Nekatera obnovitvena dela so bila opravljena že v 70-ih letih. Največji koraki pa so bili storjeni v zadnjih štirih letih. Strnitvi vseh sil, izrednim naporom gospoda župnika Korena, njegovi zavzetosti in vztrajnosti, prizadevanjem tov. Lamutove, prof. Aškerčeve, gospoda Kraševca gre poglavitna zasluga, da so dela do te stopnje opravljena. Vsega tega pa v tako kratkem času ne bi bilo mogoče opraviti, če ne bi naleteli na veliko razumevanje kulturne skupnosti Slovenije, mariborske škofije in občinske kulturne skupnosti, ki so skupno s krajani s tretjinskimi deleži pri tem sodelovali. Prav zadnji so skupno z Zavodom za spomeniško varstvo iz Celja opravili ogromno naporov pri usklajevanju del in premoščanju težav, ki so se pri tako zahtevnih opravilih pojavljale. Levji delež pa je bil na krajanah gornjegrajske fare, ki so vrsto let v okviru svojih možnosti dajali v materialu, denarju in delu za lepšo podobo svoje cerkve. Vsem tem se je predsednik OK SZDL Mozirje Zdravko Novak javno zahvalil.

Mnogo povedo naslednji podatki: pri obnovi katedrale je bila obnovljena celotna streha na ve-

liki kupoli, streha zvonika, zamenjano dotrajano ostrežje, odtočni žlebovi, urejeno odvodnjavanje, opravljena zaščita z bakrom in cinkolitom. Vgrajeno je bilo preko 9 ton bakra, 50 kubičnih metrov macesnovega lesa, obnovljena ali zamenjana so bila okna z zasteklenitvijo, sklesane in na novo ometane je bilo krog 10.000 kvadratnih metrov fasade, opravljena restavratska dela na pročelju, v notranjosti cerkve je bila na novo urejena električna napeljava z namestitvijo reflektorjev in ozvočenjem, prebeljene vse notranje površine, prenovljena poslikava prezbiterja ter stranskih oltarjev. Krajanje so v zadnjih letih opravili 10.490 delovnih ur in 391 traktorskih ur, zbrali finančna sredstva za notranjo ureditev, zunanjo osvetlitev katedrale je financirala krajevna skupnost Gornji grad. Akcijo so finančno in materialno podprle delovne or-

Gornjegrajski župnik Ivan Koren, na katerega ramenih je bilo naloženo največje breme prenavljanja katedrale.

ganizacije občine Mozirje, stanovska skupnost je sodelovala pri obnovi graščine, kulturna skupnost Mozirje pa je poleg denarnih sredstev s prostimi denarnimi sredstvi pokrivala tudi akon-tacije na pogodbeno dela in začasno financirala tudi material, ki je bil potreben za obnovo. Skupna vrednost obnove — pre-računana na današnje cene znaša preko 700 starih milijard dinarjev.

Kot smo napisali že v uvodu, je bil osrednji govornik prof. dr. Matjaž Kmecl, ki se je vsem prenoviteljem gornjegrajske katedrale zahvalil v imenu vse slovenske kulture. Saj pa je tudi ves slovenski narod sedaj bogatejši za obnovljeni temelj našega kulturnega in narodovega življenja.

RAJKO PINTAR

Le od nas je odvisno, kakšen bo jutri

Govor predsednika SO Mozirje Antona Boršnaka na Ljubnem

Sleherni praznik je nekakšen mejnik, ko se ozremo nazaj na prehojeno pot, da obudimo spomine na svetle pa tudi temne trenutke v življenju, ki so bili naši stalni spremljevalci — spominja na naše sopotnike, znanke, prijatelje s katerimi smo vse to doživljali, se veselili ali žalostili ob uspehih in težavah.

Priložnost, da se ozremo v preteklost in ocenimo plodove našega sejanja in žetve je tudi ob prazniku občine Mozirje, ko občani Zg. Savinjske doline vsako leto obudimo spomine na težko štiriletno obdobje okupacije, na čas, ko je dolina in njeni ljudje bolj kot kdaj koli prej čutila nasilje, strah in trepet, odgovodovanje, trpljenje in ponižanje, muke in solze, kri in smrt, ki je pustila kot nikoli doslej. Naš praznik je predvsem izraz hvalečnosti vsem borcem partizanskih enot, ki so se v teh štirih letih v tej dolini in njenih obrobni hribih bojevali proti zavojevalcem, je izraz zahvale narodno zavednim domačinom, ki so se brez pomislekov vključili v odpor in podporo narodno osvobodilnemu gibanju. S hvaležnostjo in spoštovanjem se poklonimo vsem tistim, ki so za nacionalno in socialno svobodo darovali svoja življenja ali izgoreli in omagali v povojnem obdobju v prizadevanjih za lepši jutri naše doline in njenih krajev. Prepričan sem, da je za vse to bila vodilna narodna zavest in pripravljenost po svojih močeh prispevati, da bi na svoji zemlji živeli človeka vredno življenje v svobodi. Naš človek je bil navašen živeti umirjeno življenje, prežeto v skrbi, da bi na domačijah svojih dedov in pradedov spletal družinska gnezda v miru, sreči in sožitju, ter živel lepše in bogatejše življenje kot so ga oni. Upanje v rešitev v najtežjih časih so mu vile prve partizanske enote, ki so se že v jeseni 1941 pojavile po obrobni hribih doline. V vsem jih je podpiral, se vključeval v odbore OF, pokončno prenašal okupatorjevo nasilje, se veselil ko je dolina pred 45 leti kot svobodna partizanska republika zadila in dočakala tako zaželeno svobodo v kateri bodo ljudje ustvarili svoje življenje po svoji volji in svoji sposobnosti.

Prav je, da praznik občine Mozirje praznujemo v Krajevni skupnosti Ljubno ob Savinji, ki je v odporu proti zavojevalcem prispevala velik davek tako v človeških kot materialnih žrtvah. Še spomladi leta 42 sta tu delovala močna odbora OF za Ljubno in Radmirje. Ljubno pa je bilo tudi prvi kraj v dolini, ki so ga že 12. maja 1942 napadli borci prvega štajerskega bataljona. Pri osvoboditvi Zg. Savinjske doline poleti 1944 pa so prav okupatorjevo postojanko na Ljubnem Slandrovci zlomili šele po dvodnevnih bojih.

V povojnem obdobju je ta krajevna skupnost napravila velik korak naprej. Stanovajska izgradnja, estetska ureditev kraja, tradicionalne turistične prireditve, bogato kulturno življenje dajejo kraju svojstven pečat, največja pridobitev pa je ekološko čista industrija, ki je zlitla s krajem.

V letu dni po praznovanju občinskega praznika v Solčavi je umestno, da tako kot običajno ocenimo vsakoletne dosežke, uspehe in tudi težave s katerimi smo se srečevali. Ob težavah, ki v zadnjem času pretresajo jugoslovansko družbo ob mednarodnih sporih, razhajanjih in očitajih, ki žal tudi zdaj ne poenjujejo, ko nikakor ne moremo in ne znamo poiskati skupnega jezika ter razumno razreševati številnih nepotrebnih konfliktov, vse bolj izbijajo v ospredje problemi s katerimi se otepa naše gospodarstvo.

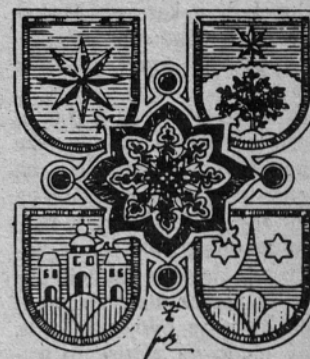
Nerazumno visoka nebrzdana inflacija, težave na tržišču, dodatne obremenitve ter visoke obrestne mere mu mnogokrat poberejo še tisto kar je s trdom ustvarilo. Vse to pa usodno vpliva na vse hitrejši padec življenjske ravni kar vsi krepko občutimo.

Kljub temu nam ni treba zardevati saj smo s skupnimi naporii marsikaj uresničili. Ob pogojih in razmerah, v katerih se nahajamo, moramo biti zadovoljni s dejstvom, da napredujemo počasneje in z majhnimi koraki.

Novi komunalni objekti po krajevnih skupnostih, modernizacija in razširitev delovnih prostorov v nekaterih DO, objektov splošnega pomena, solidarnost in naslonitev na lastne

sile, predvsem pa zagnanost, iznajdljivost in delovnost našega Zg. Savinjsčana so tisti elementi, ki so zadostno jamstvo, da bomo tudi v tem prostoru, korakali s časom napredka, dosegli stopnjo povprečne razvitosti v slovenskem prostoru in se poskušali približati poti, ki vodi v razvito Evropo.

Zasluge za razvoj doline nima nobeden posameznik ne prej ne sedaj. Zasluge za razvoj ima sleherni na občan. Skozi kvaliteto zavesti, skozi vstajanje delavca in kmeta bodisi s trdim delom v OZD ali še s tršim in težjim delom kmeta v dolini in veliko trmo kmeta v višjih predelih, s pripravljenostjo in zavestnimi odločitvami naših najodgovornejših v DO in občini.

Vzpodbudno je tudi dejstvo, da se naš človek vse bolj zaveda, kaj mu ta prostor v okrilju Savinjskih planin pomeni. Tudi on želi, da bi tako kot njegovi predniki užival čist zrak, zdravo pitno vodo, ob zdravih gozdovih in čistem okolju ter, da bi vse to lahko ohranil za svoje potomce. Ni mu vseeno kako se s tem potnikom razpolaga, ne žali pa da bi naša Zg. Savinjska dolina ostala nekakšen rezervat za razvojne programe drugih, sami pa bi zaradi tega stopicali na mestu ali zaradi interesov drugih celo propadli.

Ob vseh težavah ne smemo malodušno razmišljati o brezizhodnosti, saj rezultati gospodarjenja, razen tradicionalnih bolnikov, niso brezupni in nam vlivajo perspektivo za bodočnost.

Visoka rast industrijske proizvodnje nas iz leta v leto spodbuja in tako je tudi letos, saj je v polletju porasla v primerjavi z lanskim obdobjem za 8,7%, izvoz pa kar za 60%.

Zadovoljni moramo biti ob napredku vseh krajevnih skupnosti in uspehih, ki so pretežno plod prizadevanj, zavzetosti, solidarnosti in odgovodovanja za ustvarjanje lepših in boljših pogojev življenja in bivanja naših ljudi.

Zbrana referendumska sredstva, ki so v glavnem namenjena za razvoj krajevnih skupnosti, se z dodatnimi prispevki, delom in iznajdljivostjo krajanov bogato oplemenitijo.

Pri tem si bo tudi družbenopolitična skupnost morala še naprej prizadevati za čim enakomernejši razvoj vseh KS. Omogočiti vsaki, da zadira v okviru svojih sposobnosti, možnosti, interesov in hotenj, saj bomo s tem ljudem vili zadovoljstvo, interes za skupna prizadevanja, ki so v prid celotni družbi.

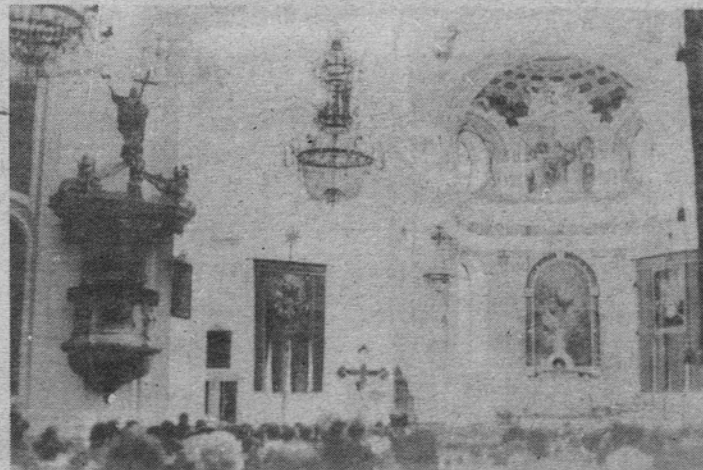
Predobro se zavedamo, da je zaupanje v zdrave sile napredek, v močrost in delavnost starejših generacij, v pridobitno znanja in zagnanost mladih, zadostno jamstvo, da bomo združeni z delom, redom in disciplino v sožitju vseh, predvsem pa medsebojnem spoštovanju in zaupanju, dosegli uresničitev teh hotenj, ki naj se v prvi vrsti kažejo v socialni in nacionalni varnosti. Želja nas vseh je, da bo prihodnost boljša kot sedanjost.

Rezultati, ki smo jih dosegli v našem razvoju, ne puščajo dvoma v našo socialistično samoupravno ureditev, ne dvoma v naše lastno delo in ustvarjalnost.

Kot že tolikokrat se ponovno dokazuje, da je le od nas odvisno kako bomo živeli jutri, kakšni bodo naši delovni uspehi, naše počutje ob delu doma in v krajevni skupnosti. To, da verjamemo in zaupamo v svoje znanje in delo, smo Zgornjesavinjčani že dosedaj dokazali z mnogimi rezultati, saj kjer je pridnih rok dovolj, malo-dušje ne pride do izraza.

Ob prenovljeni gornjegrajski katedrali je zbranim spregovoril dr. Matjaž Kmecl.

Prenovljena je tudi notranost katedrale.

☆ PRAZNIK OBČINE MOZIRJE ☆ PRAZNIK OBČINE MOZIRJE ☆ PRAZNIK OBČINE MOZIRJE ☆ PRAZNIK OBČINE MOZIRJE

Iz nove avtomatske telefonske centrale v Mozirju je prvi poklical predsednik SO Mozirje Anton Boršnak

Nova centrala že čaka naročnike

Ob lanskem občinskem prazniku je bil dograjen nov prizidek k mozirski pošti, ob letošnjem pa je ta prizidek bogatejši za telefonsko centralo, ki so jo pred dnevi izročili svojemu namenu. Skupna zmogljivost avtomatske telefonske centrale je zdaj večja za šeststo priključkov, ki so jih dobili naročniki v krajevnih skupnostih Mozirje, Nazarje in Rečica. Toda to so šele prvi naročniki, ki se bodo priključevali v akciji, ki je načrtovana za celo občino in ki bo trajala še nekaj let. Kot je bilo povedano ob otvoritvi, se bodo naročniki v KS Mozirje, Nazarje in Rečica priključevali v letošnji jeseni in spomladi prihodnje leto. Potem pa sledi nadaljevanje akcije in najprej so na vrsti Krajevne skupnosti Ljubno in Luče, nato pa Gornji grad, Šmartno ob Dreti in druge. Tako kot mozirsko bodo tudi vse ostale avtomatske telefonske centrale sofinancirali združeno delo občine Mozirje, Podjetje za PTT promet Celje, območna interesna skupnost za PTT, namajhna sredstva pa prispevajo tudi krajevne skupnosti in krajsani sami.

V mozirski občini imamo namreč samoupravni sporazum o združevanju sredstev za razširitev zmogljivosti avtomatskih telefonskih central, ki je omogočil, da je

razvoj telefonije v zadnjem obdobju hitro napredoval.

Vlaganja v avtomatsko telefonsko centralo v Mozirju so dosedaj znašala nekaj čez 9 milijard dinarjev, od tega je PTT združil 5 milijard 700 milijonov lastnih sredstev, dve in pol milijarde je bilo namensko združenih sredstev, 880 milijonov pa je prispevala območna interesna skupnost za PTT promet.

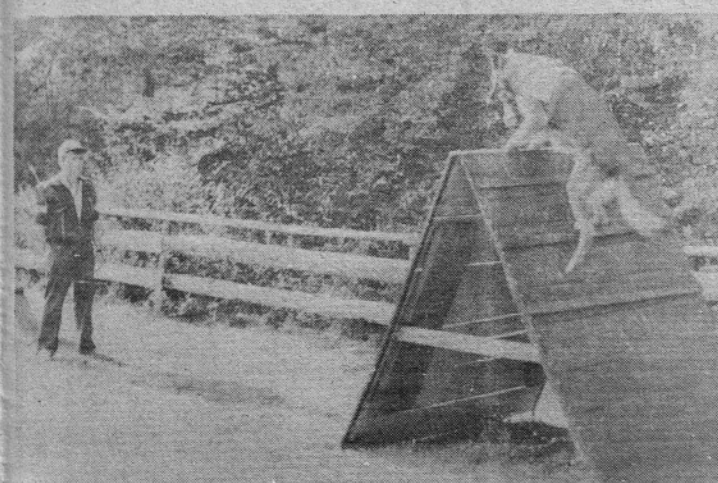
Ko bo akcija razširitve telefonskega omrežja v naši občini končana, se bo precej spremenilo število telefonov na 100 prebivalcev. Trenutno stanje prikazujemo v naslednji tabeli, nanaša pa se na 30. junij letošnjega leta:

Število telefonskih naročnikov na 100 prebivalcev:

Celje	19,94
Laško	5,81
Mozirje	10,69
Slovenske Konjice	10,01
Šentjur pri Celju	11,25
Šmarje pri Jelšah	9,36
Velenje	17,08
Zalec	14,48

Zanimiva je tudi tabela o izkoriščenosti mozirske avtomatske telefonske centrale:

Leto	Kapaciteta ATC	Povp. kap. ATC za prikl.	Štev. tel. naroč.	Poveč. štev. tel. nar.	% izkor. ATC
1970	200	—	73	—	36,5
1971	200	—	127	54	63,5
1972	200	—	152	25	76,0
1973	200	—	160	8	80,0
1974	400	200	288	128	72,0
1975	400	—	313	25	78,3
1976	400	—	356	43	89,0
1977	400	—	384	28	96,0
1978	400	—	391	7	97,8
1979	400	—	396	5	99,0
1980	400	—	400	4	100,0
1981	800	400	463	63	57,9
1982	800	—	796	333	99,5
1983	800	—	800	4	100,0
1984	800	—	800	—	100,0
1985	1000	200	999	199	99,9
1986	1000	—	998	—1	99,8
1987	1000	—	998	—	99,8
1988	1000	—	997	—1	99,7

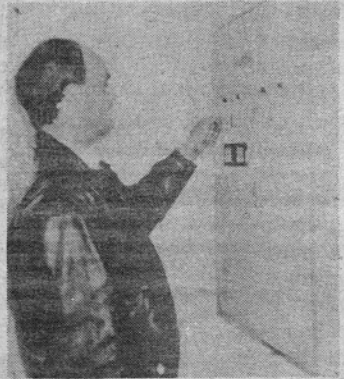

Vežbališče šolanov psov v Varpolju je opremljeno tudi z vsemi potrebnimi rekviziti.

V krogu ekološko osveščenih

Pred dnevi so v Lokah pri Mozirju pripravili priložnostno slovesnost ob pričetku delovanja sistema kanalizacijskih zbiralnikov in čistilne naprave. Sistem zbiralnikov povezuje krajevne skupnosti Rečica, Nazarje in Mozirje. To je posebej pomembno zaradi dejstva, ker je v teh treh krajevnih skupnostih kar 80 odstotkov industrije in 60 odstotkov vseh prebivalcev občine Mozirje. V občini se že dolgo zavedajo svoje odgovornosti do mlajših rodov, zato so idejni projekt zasnovali leta 1980 in leto kasneje pričeli z etapno izgradnjo kolektorja od Nazarja do Mozirja. Lani so se lotili še izgradnje čistilne naprave v Lokah pri Mozirju, se pravi njene prve faze z zmogljivostjo 2.000 enot. Kolektorski sistem je bil izdelan po projekti Podjetja za urejanje voda Nivo Celje, zatem pa so se po mnogih ogledih podobnih čistilnih naprav po Sloveniji in po strokovnih posvetovanjih odločili za sistem BIO DISK, ki ga je ponudila delovna organizacija TEH PROJEKT z Reke. Ob tem je posebej pomembno, da je ta delovna organizacija idejno in projektno obdelala kar 14 večjih krajev v Zgornji Savinjski dolini, kjer naj bi v prihodnje gradili manjše čistilne naprave. Ob tem so izbrali in zavarovali tudi lokacije za bodoče čistilne naprave.

Seveda so prejšnjo sredo namenu izročili le prvi del velikega projekta. Na vrsti je postopno priključevanje sekundarnih kanalizacijskih vodov, s čimer bo tudi občina Mozirje prestopila tisto magično mejo, za katero so se marsikje v Sloveniji že odločili. Pridružila se je torej tistim slovenskim področjem, ki se tudi z dejanji zavedajo pomena čistega in zdravega okolja. Izgradnja čistilne naprave v Lokah seveda ni ne začetek in ne konec boja za zdravo okolje. Predvsem mora biti spodbuda vsem ostalim v dolini, ki si še naprej želijo čisti in zdravi reki Druti in Savinji in čisto okolje v celoti.

Čistilno napravo je v pogon pogl. predsednik delavskega sveta DO Komunala Miran Pučnik.

Štirinožci so dobili svoje vežbališče

Kinološko društvo Mozirje je eno najmlajših v naši občini, saj je letos aprila šele pet let od njegove ustanovitve.

Kljub tako kratkemu času pa se že lahko pohvalijo z lepimi rezultati svojega dela. V dneh, ko je potekal občinski praznik, pa so slavili še eno delovno zmago, kajti na svečan način so namenu predali vežbališče šolanov psov.

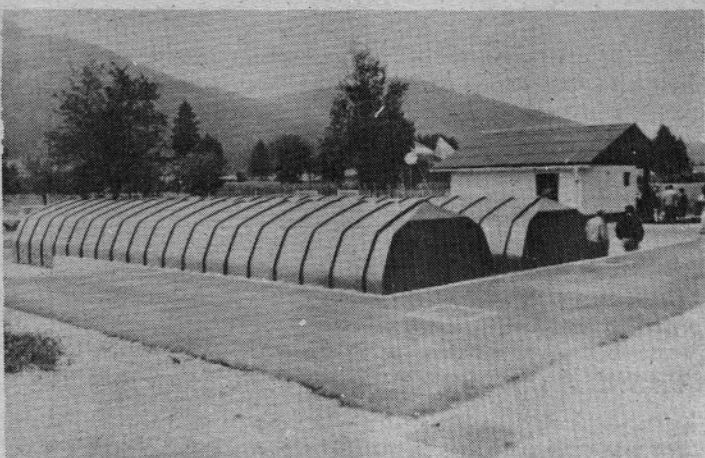
Že ob ustanovitvi društva se je postavljalo temeljno vprašanje, kje najti ustrezen prostor za tovrstno dejavnost. Nekaj časa so se selili, saj so imeli tečaj kar na parkirnem prostoru v Savinjskem gaju, gostovali so tudi v gozdni šoli pa po raznih nogometnih igriščih po dolini. Kljub takim nemočim pogojem je 23 tečajnikov uspešno zaključilo tečaj z vsemi izpiti. Zanimanje za šolanje psov pa je ne-nehno raslo.

V letu 1987 pa so s pomočjo Skupščine občine Mozirje in Kmetijske zadruge Mozirje dobili v najem del Varpoljske gmajne, kjer so se začele vrstiti delovne akcije. Dela ni zmanjkalo. Treba je bilo očistiti prostor, ga nasuti, zravnavati, posejati travo, urediti poligon z vsemi potrebnimi rekviziti, ki služijo za šolanje psov ter seveda zaradi varnosti okoliških sosedov celotno vežbališče ograditi. Ob vežbališču so postavili tudi lično leseno hiško, ki jim služi za shranjevanje rekvizitov in ki je tudi zaščiteno ob slabem vremenu. Ker je bilo ob vežbališču tudi veliko črno odlagališče najrazličnejše nesnage, so se lotili tudi tega in ga zasuli. Rezultat vsega tega dela je prostor v izmeri 50 x 80 m, na katerem si človek res spočije oči.

Članom kinološkega društva je treba priznati, da znajo sadove svojega dela pokazati tudi tistim, ki nimajo svojih psov in ki niso seznanjeni s tovrstno dejavnostjo. V minulih petih

Sistem kanalizacijskih zbiralnikov je dolg 4.700 metrov, skupaj s čistilno napravo pa je veljal dobrih 31 milijard dinarjev. Prispevali so jih območna vodna skupnost Savinja-Sotla in njena enota v Mozirju, občinski sklad za urejanje stavbnih zemljišč, občinska skupnost cestno-komunalnega gospodarstva, krajevni skupnosti Mozirje in Nazarje, zelo pomemben pa je seveda delež sredstev občinskega samoprispevka. V mozirski občini so lahko na ta dosežek upravičeno ponosni. Še bolj bodo, ko bo celotni sistem resnično pričel dajati prave učinke. Zbiralniki in čistilna naprava so seveda temelj in prvi korak do uresničitve tega pomembnega cilja.

j. p.

Čistilna naprava v Lokah pri Mozirju.

Lepa njiva je z novo cesto še lepša

S posodobitvijo lokalne ceste Ljubija—Ržiše—Kapelica na Lepi njivi so se uresničile dvajset in več let stare želje prebivalcev tega področja. Kako velika pridobitev je za te ljudi asfaltna prevleka v dolžini 1770 m in širini treh metrov, smo lahko najbolje videli na otvoritvi ceste, ko so se domačini množično odzvali povabilu na slovesnost. Ničesar ni manjkalo — ne veselja, sreče, domačih običajev, gostoljubnosti pa seveda tudi jedače in pijače ne.

Saj vsi že dobro vemo, kako je treba takšne akcije uspešno izpeljati. Tako je bilo tudi na Lepi njivi. Nekaj etuziastov, katere je popeljal predsednik gradbenega odbora Leopold Mikek, se je zbralo, si zadalo načrt in kaj kmalu so pritegnili tudi ostale krajsane za seboj. Ker sami tako velikega zaloga seveda ne bi zgmoli, so svoj delež prispevali tudi krajevna skupnost preko referendumskega programa, samoupravna interesna skupnost cestne in komunalne dejavnosti občine Mozirje in nekatere delovne organizacije iz naše občine.

Gradbeni odbor, ki je vodil dela, je moral premagati številne težave. Toda uspelo jim je in zato se danes lahko Leponjivci vozijo po lepi cesti. Premagali so celo inflacijo, ki je pri takih akcijah največji sovražnik. Zmagali so, čeprav jih ravno tako pestijo težave, s katerimi se srečuje vsakdo izmed nas — padanjem standarda in zniževanjem življenjske ravni prebivalstva.

Krajsani tega predela se bodo s to cesto počutili bolj povezane med seboj, kar je za vse, ki živijo in delajo v krajevni skupnosti Mozirje zelo pomembno. Predsednik KS Mozirje Rade Rakun je v svojem nagovoru spomnil tudi na pomembnost samoprispevka, ki je tisto gibalo, s katerim se zagotovijo začetna sredstva za posamezno področje. Saj nikoli ne za- doščajo le-ta sredstva, vendar je v nadaljevanju dosti lažje zagotoviti še dodatna. Ko se vse to združi s prizadevnostjo, vztrajnostjo in delavnostjo krajanov, se za uspeh ni treba bati.

Da je to res, so pokazali tudi na Lepi njivi, ki je z novo cesto še lepša.

R. P.

LEOPOLD MIKEK
Predsednik gradbenega odbora.

Prvi skoki na skakalnici

Smučarsko skakalni klub Ljubno se tako po tekmovalnih rezultatih kakor tudi po prizadevnosti svojih članov že uvršča med najboljše slovenske klube in s tem seveda tudi jugoslovanske.

Tekmovalni rezultati se pokažejo pozimi, v teh dneh pa so se postavili z veliko novo pridobitvijo — prenovljeno 35-metrsko skakalnico, ki so jo prevlekli z umetno snovjo.

Veliko je bilo naporov, da je prenova uspela. Pa ne bi nič pomagalo, če jim ne bi finančno in materialno pomagale vse delovne organizacije iz naše občine, predvsem pa Gorenje Glin Nazarje, Gorenje MGA Nazarje, Kovinarstvo Ljubno in GG Nazarje. Vsekakor pa imajo največ zaslug pri izgradnji skakalnice člani kluba, ki so s svojim požrtvovalnim delom omogočili nadaljnji uspešni razvoj smučarskih skokov na Ljubnem.

Danes si brez skakalnice z umetno prevleko ne moremo zamišljati poštenega napredka. Zato so ljubenski skakalci že pred štirimi leti obnovili

10 in 25-metrsko skakalnico. S tem so bili izpolnjeni pogoji za tekmovalna in treninge v smučarskih skokih skozi vse leto, kar je zelo povečalo zanimanje za ta šport in to predvsem med šolsko mladino. Rezultati so bili kaj kmalu vidni. Tako sta v tekmovalni sezoni pionirja Tomaž Murko in Robi Kopušar pristala na drugem in tretjem mestu med vsemi slovenskimi pionirji v svoji kategoriji. Tako sta danes v državni selekciji, vemo pa, da so jima s tem odprta vrata med najboljšimi.

Ob občinskem prazniku so torej svečano prerezali trak in tudi uradno predali namenu ta lep objekt.

Ob tej priložnosti so pripravili tudi tekmovalje, ki se ga je udeležilo veliko število predvsem mladih tekmovalcev iz cele Slovenije.

Naneslo je pač, da so se tudi na tem področju Ljubenci izkazali, saj je njihov tekmovalni pionir Robi Kopušar postal celo absolutni zmagovalnik tekme, kar pomeni, da je premagal tudi vse člane.

R. P.

Novo lepoto, ki je prevlečena z umetno snovjo, je »krstil«
Jože Klemenšek.

KOMPAS JUGOSLAVIJA PE MOZIRJE

Vabimo lastnike počitniških hišic in lastnike ostalih prenočitvenih kapacitet, da nam sporočite, če ste pripravljeni svoje zmogljivosti oddajati.

Socialistična republika Slovenija SKUPŠČINA ŐBČINE MOZIRJE Uprava za družbene prihodke

POJASNILO

S ciljem pravilnega tolmačenja oz. zakonske osnove za izdajo obrazca 7,13 — POTRDILO O PLAČANIH VSEH ZAPADLIH DRUŽBENIH OBVEZNOSTIH — dajemo naslednje pojasnilo: Omenjeno potrdilo izdaja Uprava za družbene prihodke na podlagi 171. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Ur. l. SFRJ, št. 47/86).

Davki, ki se odmerjajo od letnih osnov ali v letnem pavšalnem znesku in ki se plačujejo v enakih trimesečnih rokih, zapadejo v plačilo vsakega prvega v trimesečju, morajo biti plačani v 45 dneh po zapadlosti (211. člen Zakona o davkih občanov — Ur. l. SRS 8/89). Ker je rok določen z zakonom, ga Uprava za družbene prihodke oz. njena uradna oseba ne more spreminjati, kar pomeni, da ga mora upoštevati.

Primer: Zavezanec želi imeti izdano Potrdilo o plačanih zapadlih obveznostih 5. julija. Ker III. akontacija zapade v plačilo 1. julija, mora imeti za izdajo le-tega že plačano omenjeno akontacijo, čeprav je rok plačila 45 dni po zapadlosti — v tem primeru 15. avgust.

Citirane določbe zavezujejo Upravo za družbene prihodke, da pravočasno opravi izračun akontacij in jih posreduje zavezancem. V kolikor iz objektivnih razlogov ne bomo uspeli realizirati izračuna akontacij in ekspedita le-teh do davčnih zavezancev, bomo zamik upoštevali pri izdaji potrdil o plačanih vseh zapadlih obveznostih za tekoče trimesečje. Prosimo za razumevanje!

Uprava za družbene prihodke

Izobraževalna organizacija za izobraževanje odraslih DELAVSKA UNIVERZA MOZIRJE, p.o.

Delavska univerza Mozirje zbira evidenčne prijave za vključitev občanov v sledeče oblike izobraževanja za delo in prosti čas:

STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE:

- jezikovni tečaji — začetni in nadaljevalni nemškega in angleškega jezika
- tečaj računalništva — osnove informatike in informacijskega sistema
- tečaj strojepisja
- tečaj za voznike viličarjev
- tečaj za skladiščnike
- tečaj za voditelje čolnov

SPLOŠNO IZOBRAŽEVANJE:

- krojno šiviljski tečaj
- kuharski tečaj
- plesni tečaj — začetni in nadaljevalni za odrasle
- tečaj iz radiestezije
- likovni tečaj: risanje, slikanje, grafika
- druge oblike glede na interese in želje delovnih ljudi in občanov

Navedeni tečajji bodo organizirani, če bo prijavljeno optimalno število kandidatov, zato prosimo zainteresirane, da se čimprej evidenčno vpišejo v obliko, ki jih zanima.

Glede informacij in prijav se lahko obrnete na nas osebno ali po telefonu št. 831-938 vsak delavnik od 7. do 15. ure ter ob sredah od 7. do 17. ure.

Delavska univerza Mozirje

MERCATOR ZGORNJESAVINJSKA KMETIJSKA ZADRUGA MOZIRJE

TOZD TRGOVINA GOSTINSTVO

Komisija za delovna razmerja
in osebni dohodek

ponovno
OBJAVLJA
še vedno prosta dela in naloge

KUHARJA ZA GOSTILNO V RADMIRJU in NATAKARJA ZA NAĐOMEŠČANJE PO ZADREŠKI DOLINI

Poleg splošnih pogojev naj imajo kandidati gostinsko izobrazbo IV. stopnje ustrezne smeri ali nižjo stopnjo gostinske izobrazbe in delovne izkušnje.

Poskusno delo traja dva meseca. Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo kadrovske službi Mercator Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje do 5. oktobra 1989.

O izbiri bodo kandidati obveščeni pisno o roku 10 dni po poteku roka za prijavo.

CVETLIČARNA LJUBNO — SMODEJ ANJA

Sporočamo, da v oktobru že sprejemamo naročila za ikebane in cvetje za 1. november.

Nudimo vam tudi: aranžiranje, suhe in sveže cvetlične aranžmaje, žalne vence, poročne šopke in drugo.

Se priporočamo!

Naš alpinist Robi Supin iz Luč nam je poslal pozdrave iz Himalaje, kjer skupaj z znanimi alpinisti Sylvom Karom, Frančkom Knezom in Andrejo Hrastnik naskakuje Bhagirathi, ki je visok 6454 m.

Planinam

*Planine naše, sinje in zelene,
lepota vaša nikdar ne ovane.*

*Spomladi, ko ozelenite,
s ptičjim petjem nas razveselite.
Poleti vaša pa središča,
prava ljudska so mravljišča.
Umetnika jesen najele,
v razkošne barve se odele.
Ograjene pozimi ste v belino,
kar odraža: mir pokoj, milino.
Pa komu ste podobne ve planine?
Dekletu mlademu, ki cvetje se v laseh mu vije
in ji z obraza radost sijel!
S pogledom nežnim te omami
in njen smehljaj iz sna predrami.
Da! Dežela naša je nevesta zala,
poročni venček »VE«,
ki z vami je obdana.*

Angela Š.
Šmartno

Umirajoči gozd

O, smreka, ti vitko, ponosno drevo,
za kmeta od nekdanj zeleno zlato;
gozdovi so pravo darilo z nebes,
naravi v okras, bogastvo kot les.

V dimu, nesnagi zdaj komaj živiš,
veje povešaš, rjaviš, se dušiš;
kdor ceni naravo, ga srce boli,
v skrbah je za tebe in za ljudi.

Ozrmo se vendar v krošnje dreves,
priznamo že enkrat, da hira nam les,
poiščimo lek za gozdno zlato,
zanamcem za doto in zdravo telo!

Štefka Petek

Moj oče na vojaških vajah

Tudi moj oče je bil vojak. Dostikrat mi je pripovedoval zgodbe iz vojaškega življenja, saj se je mnogokrat udeležil vojaških vaj. Nekoč sem ga vprašal, kako živijo in kaj delajo vojaki na takšnih vajah.

»Kaj naj ti pravzaprav povem?« je rekel oče, se odkašljal in začel pripovedovati zgodbo, ob kateri sem se kar dodobra nasmejal. Bila je pusta, deževna nedelja, na vojaških vajah so skoraj vse nedelje takšne. Vsi zaspani smo se okrog šestih zjutraj začeli prebujati. Vse to seveda po ukazu! Komaj predramljeni smo že pričeli z jutranjo telovadbo, zbor na dvorišču in končno zajtrk. Vse to seveda po ukazu! Ravno tistega dne in seveda po zajtrku, je k meni pristopil naš komandir ter mi povedal, da bom moral pozno v noč bedeti in nadzorovati, ali so vsi vojaki v svojih šotorih. Vse to prav tako po ukazu! Nekako ob desetih zvečer sem z ročno svetilko prišel svoj obhod po vojaškem taboru, kjer so v šotorih še kar mirno ležali vojaki. Zgodilo se mi je, da se je ročna svetilka tik pred končanim obhodom pokvarila. Pri zadnjem šotoru kjer je po mojem spalo vsaj devet vojakov, sem

moral zaradi pokvarjene svetilke vprašati kdo je v šotoru. Tema je bila takšna, da bi jo lahko rezal, zato sem domneval, da mi bodo vojaki takoj povedali kdo so in koliko jih je. Zgodilo pa se je nekaj, kar se je pozneje izkazalo za precej duhovito šalo. »Kdo leži tukaj?« sem vprašal spečega, ki je ležal blizu vhoda v šotor. »Jaz!« je odrezal. Čakal sem, da bo dodal še kaj, vendar se to ni zgodilo. Trenutek nato sem odšel na drugo stran šotora in si mislil, če mi že prvi in povedal, mi bo pa drugi. Na drugi strani šotora sem spet ponovil prejšnje vprašanje. Vojak, ki je tam ležal, pa je odgovoril: »Se kar jaz!« Zdelo se mi je malo čudno, da bi v skoraj deset metrov dolgem šotoru ležal temu primeren vojak. Naslednji dan smo se na račun te domiselne šale pa tudi na moj račun vsi zabavali. Seveda ne po ukazu!

Takšnih in podobnih dogodivščin je na vojaških vajah kar precej, vendar pa moramo svoje delo na vajah opravljati z vso resnostjo.

Borut Peternej,
OŠ II. grupe odredov Mozirje

M-ZKZ MOZIRJE, TOZD Trgovina in gostinstvo

oddaja v najem poslovne prostore v centru Rečice ob Savinji v izmeri 6 x 7 m in v Kokarjih — zadržni dom v izmeri 5 x 6 m in 6 x 7 m, ki so primerni za manjšo proizvodno obrt. Interesenti si lahko prostore ogledajo in vložijo prošnjo na Mercator — ZKZ Mozirje, TOZD Trgovina in gostinstvo.

Obrtna kooperacija ZKZ Mozirje na prelomnici

Njeno uspešnost so na letošnjem mednarodnem obrtnem sejmu kronale kar tri nagrade obrtnih kooperantov

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje združuje po prvem polletju v svoji obrtni kooperaciji 97 aktivnih obrtnikov iz Slovenije, nekaj pa tudi iz drugih republik. Po dvanajstih letih delovanja doživlja v letošnjem letu prelomne trenutke, saj prestopa iz klasično organizirane kooperacije v tržno usmerjeno dejavnost z računalniško podprtim informacijskim sistemom, ki se pospešeno modernizira v vsej zadrugi. Uspešnost obrtne kooperacije se odraža v njeni izredni raznolikosti, ki jo opredeljujejo tri osnovne dejavnosti: serijska proizvodnja, proizvodnja za široko potrošnjo in investicijska dela. Še nazornejše nam njeno dejavnost prikazujejo osnovna področja programov. Ta zajemajo lesarstvo, kovinarstvo, elektroinstalacije, predelavo kemičnih izdelkov, plastičnih mas, tkanin in usnja, grafično dejavnost ter gradbeno zaključna dela. Njihova usmeritev pa je zdaj postala tudi uvožno-izvozna dejavnost.

Na letošnjem mednarodnem obrtnem sejmu v Celju so prejeli bronasto plaketo mesta Celje trije njihovi kooperanti: Alojz Selišnik za inovacijo teleskopskih vrat, ki jih je razstavljal v okviru lesnega združenja Slovenije ter Vojko Klemenšek iz Solčave in Franc Zupan iz Trbovelj za transportni sistem ali po domače za elektropnevmatsko voden tekoči trak.

Trume obiskovalcev, ki so se vsak dan pomikale od izložbe do izložbe, so se kot po pravilu ustavljale pri avtomatski transportni liniji naših nagrajencev, ki je bila v pogonu na razstavni prostori zadržne obrtne kooperacije. Transportne linije izdelujeta proizvajalca že štiri leta, na sejem oziroma po nagrado pa sta prišla šele letos in vzbudila zanimanje velikega števila poslovnih in ostalih obiskovalcev.

Da sta se združila v eno osebo — eden elektroniki, drugi izvajalec mehanskega dela — je »zakrivil« komercialist Investicijskega biroja iz Trbovelj, tov. Odlazek.

Po začetnih pogovorih sta sklenila narediti linijo za vlaganje kumar, ki jo je potrebovala delovna organizacija Vočevo iz Rakovice. Ker se je izde-

lek izkazal kot zelo dober, sta pričela delati poleg prehrabene še za lesarsko in gumarsko industrijo. Pri lesarski industriji naj omenimo sistem za izdelavo furniranih vrat za Jelovico iz Škofje Loke, pri gumarski pa sistem za avtomatsko obrezovanje gum, ki je bil predstavljen na sejmu in je namenjen Savi Kranj. Njun največji projekt doslej je linija za transport televizijskih aparatov in prekladanje na visečih konvehaj v Gorenju.

Za vse tovarne, ki so opremljene z njunimi trakovi pomeni tovrstni sistem velik napredek pri humanizaciji dela. Delavec sedaj ni več izpostavljen napornemu ritmu tračne linije in težkim pogojem ob njej, marveč je postal zgolj kontrolor linije ali pa v nekaterih primerih niti ni več potreben, saj trak deluje avtomatsko na podlagi elektropnevmatskega krmljenja s pomočjo procesorja. To izvajajo programski avtomat ali mini računalnik. S procesorskimi linijami so tako presežene stare tehnike, uporabljajo pa jih le tam, kjer se tudi ekonomsko splača. Za manjše stvari bi bil sistem predrag. Pri izdelavi njunih trakov je pomembno tudi dejstvo, da je skoraj ves potreben material od domačih proizvajalcev.

Ko smo se proti koncu sejma pogovarjali z Vojkom Klemenškom o velikem povpraševanju, ki smo mu bili priča ves čas in o sodelovanju z obrtno kooperacijo ni skrival zadovoljstva:

»Če bova z Zupanom uspela realizirati le del naročil, bo dela čez glavo. Vidi se, kako pomembno je prilagajanje kupcu na vse načine. Najini trakovi so specifični za vsako posamezno proizvodnjo, tako da so želje naročnika do popolnosti upoštevane. Letošnje nagrade na sejmu sva seveda vesela. Naj se še tako oguljeno sliši, a človek je vesel, ko dobi priznanje za delo, hkrati pa pomeni osnovo za bodoče posle. Nagrada je priznanje tudi obrtni kooperaciji, katere tretji član sem že od vsega začetka. Veliko je bilo težav, vzponov in padcev, a kljub temu smo kooperanti zadovoljni s sodelovanjem.«

A. Britovšek

Mladi varčevalci na Ljubnem

O srečanju mladih varčevalcev na Ljubnem smo že pisali. Pa vendar ne bo odveč zapisati kaj so o tem veseljem dnevu zapisali ljubenski hranilnični uslužbenci. Pa še prej, kdo so uslužbenci hranilnice? Že od samega začetka delovanja šolskih oziroma pionirskih hranilnic so se tisti šolarji, ki delajo v hranilnici imenovali »uslužbenci«. Zato so se tako tudi podpisali pod sledeči sestavek v glasilu Mladi varčevalec, ki ga izdaja Ljubljanska banka, Temeljna banka Velenje. Pa prisluhnimo mladim!

»26. maja je bilo na osnovni šoli Šlandrove brigade Ljubno ob Savinji 9. srečanje mladih delavcev in mentorjev šolskih hranilnic. Ko nam je tovarišica mentorica povedala, da bo v letošnjem šolskem letu srečanje na naši šoli, smo bili ponosni in vznemirjeni, pa hkrati zaskrbljeni, kako bomo srečanje organizirali, da bo potekalo čimbolj zanimivo in zabavno. Predsednica pionirske hranilnice je sklicala sestanek sveta ŠH, kjer smo si razdelili delovne naloge in za pomoč poprosili tudi tovariše učitelje. Vsi so nam radi pomagali. Udeležence srečanja smo najprej pogostili. Dobrodošlico pa smo jim zaželeli s pripo-

nkami »veslo in vrv« simbol splavarstva, te smo izdelali pri tehničnem pouku. Goste je pozdravil tovariš ravnatelj, nonet pa je zapel nekaj pesmi. Nato je tov. ravnatelj predstavljal diapozitive o uničevanju gozdov zaradi onesnaženosti zraka. Uslužbenke banke smo priskočile na pomoč kuharicam pri razdeljevanju malice in kosila. Že prejšnji dan pa smo pripravili učilnico za kulinarčno razstavo. Varčevalci vsake šole so namreč pripravili značilno jed za vsako šolo. Tako smo učenke 8. razreda pri gospodinjinskem pouku spekle ajdovo potico. Seveda pa ni smela manjkati na razstavi tudi flosarska malica: savinjski želodec, domač kruh in jabolčnik. Bilo je veselo in zabavno.

Ob zaključku smo si vsi ogledali razstavo jedi, kjer smo se skupaj z mentorji posladkali z okusno pripravljenimi jedmi in se zadovoljni poslovili od naših gostov.«

Uslužbenke
šolske
hranilnice

Šiviljo,
ki ima doma overlock stroj
honorarno zaposlim.

Honorarno zaposlim tudi šiviljo
v naši delavnici.
Ponudbe pod šifro »Natančna«

Čož Sabina
Sp. Rečica 8, 63332 Rečica ob Savinji
tel. 831-436

Taborniki so prikazali svoje veščine.

V tednu športa

V nizu najrazličnejših športnih tekmovanj, ki so bila organizirana v tednu športa, so se odbojkarice OK Ljubno Glin pomerile z ekipo Rogoze, ki tudi nastopa v republiški ligi. Tekmo so gladko s 3 : 0 dobile domače odbojkarice, ki jim je bila ta tekma zelo dobrodošla, saj ni več daleč začetek tekmovanja v republiški ligi. Ker so letos zelo pomladili ekipo, so seveda tudi mlade odbojkarice dobile priložnost, da se pokažejo. To priložnost so dobro izkoristile.

Zmagovalna ekipa iz Ljubnega je prejela tudi pokal, ki ga je predal predsednik Telesnokulturne skupnosti Danilo Dobovičnik.

x x x

Taborniki odreda IV. operativne cone iz Gornjega grada so pod ljubenskimi skakalnicami postavili propagandni tabor, ki je pritegnil zanimanje predvsem mladih. Lahko so se seznanili s postavljanjem šotorov, pagod, kuršč in v drugimi taborniškimi veščinami.

Posebej privlačen pa je bil propagandni prikaz lokostrelstva, ki so ga pripravili odlični gornjegrajski lokostrelci. V tarče so lahko ciljali tudi obiskovalci, seveda ob pazljivi pomoči lokostrelcev. Vse te dejavnosti sodijo v okvir propagandnih aktivnosti, da bi se mladi tudi iz drugih krajev naše doline začeli ukvarjati s tem atraktivnim športom.

Supermaraton od Celja do Logarske doline

Letošnjega supermaratona od Celja do Logarske doline se je udeležilo 194 udeležencev — ljubiteljev hoje, ki so štartali ob enih ponoči v Celju. Vsi seveda niso premagali te zahtevne naloge, 143 pa jih je prišlo na cilj. Najbolje pripravljeni so 80 km dolgo pot premagali že v šestih urah, saj so del poti tudi pretekli.

Vsi, ki so prišli v Logarsko dolino, so bili zmagovalci. Kljub

Mozirski in ljubenski kegljači so se pomerili za pokal Kmetijske zadruge Mozirje. To je že tradicionalno tekmovanje. Lani so zmagali Ljubenci, letos pa so bili Mozirjani boljši. Pomerili so se v kategoriji 6x200 lučajev.

x x x

Nogometaši Elbroja so v počastitev občinskega praznika na svojem igrišču odigrali prijateljsko nogometno tekmo z ekipo Smartnega ob Paki in zmagali z rezultatom 4 : 2.

Tudi slabo in deževno vreme ni moglo pokvariti razpoloženja planincem, ki so se udeležili pohoda na Ston. Jasno je, da bi v lepem vremenu bilo udeležencev več, vendar je kljub temu pohod uspel. Udeleženci pohoda so bili iz Mozirja in z Rečice.

x x x

Prizadevni športni delavci iz Smartnega ob Dreti so tudi letos organizirali trmsko kolesarjenje iz Smartnega, skozi Gornji grad do Nove Stifte in nazaj. Kolesarjenja se je udeležilo 153 kolesarjev.

x x x

Bočani pa so organizirali turnir v košarki, katerega so se udeležile štiri ekipe. Zmagala je ekipa Mozirja, druga pa je bila Bočna.

temu, da je bila marsikatera noga ožuljena od krvi pa so še vedno našli moči tudi za ples, saj je bilo potrebno to zmago tudi ustrezno proslaviti.

Super maraton je bil dobro organiziran, v akcijo pa so se vključila tudi naša turistična društva, ki so udeležencem maratonske hoje ob poti pripravila tople napitke.

Državni reprezentanti iz Gornjega grada so demonstrirali streljanje z lokom.

Pozdrav Zagrebu iz Zgornje Savinjske doline

Zgornja Savinjska dolina postaja iz leta v leto bolj zanimiva in privlačna za turiste in izletnike. Vseveč obiskovalcev se zanima za njene znamenitosti in jo skuša predstaviti tudi drugim ljudem. Po obisku Heinricha Fischerja iz ZRN smo gostili novinarja radia Zagreb Marijana Selmana.

Tovariš Selman, kaj vas je privabilo v našo dolino?

Najprej naj pojasnim, da imamo na zagrebškem radiu vsakodnevno petnajst minutno oddajo »Poletna razglednica«. V tej oddaji pišemo razglednice iz posameznih krajev in jih, seveda preko radijskih valov, pošiljamo v domove naših poslušalcev. Na tak način želimo ljudem približati kraje po celi Jugoslaviji, jih seznaniti z njihovimi značilnostmi, zanimivostmi, lepotami in utripom.

Kompas, kot naša največja turistična organizacija, je odkupil 37 razglednic in v okviru tega so na Kompas predlagali, da naj bi poslušalcem radia Zagreb predstavili tudi kraj Luče.

Vi ste se potem odločili, da boste razglednico napisali malo drugače?

Vsi krajin v Zgornji Savinjski dolini, od Mozirja naprej, so me prevzeli. Pohvalite se lahko s toliko lepotami, da jih je resnično nemogoče predstaviti v 15 minutah, kolikor jih imamo na razpolago. Po pogovoru z vodjo Kompasove poslovalnice v Mozirju Sonjo Mitenc sem se odločil, da bo na razglednici dosti pisalo o Lučah, predvsem kot o turističnem kraju. Razglednico pa bodo izpolnili pogovori in vtisi iz kmečkih turizmov, ki sem jih tudi sam prvič obiskal.

Vas je možnost preživljanja počitnic na kmetiji tako navdušila, da jo boste podrobneje predstavili?

Tak način preživljanja počitnic pri nas niti ni znan, čeprav sem izvedel, da je med gosti mnogo Zagrebčanov. Večina teh se je za dopust na kmetih odločila, ker te počitnice poznajo, ali pa so se odločili na pobudo Kompasove poslovalnice v Zagrebu.

Ogledal sem si kmetije pri Ježu, Špehu in Puncerju, se pogovarjal z gospodarji in gospodinjami in upam, da bom poslušalcem prenesel utrip počitnic na kmetih z vsemi možnostmi, ki jih te počitnice nudijo. Sem spada vse kar ponuja Zgornja Savinjska dolina, od čistega zraka, naravnih lepote, izletov do možnosti jahanja, vožnje s kajakom...

Vaše delo vam omogoča, da spoznavate različne kraje po Jugoslaviji in tudi Sloveniji?

Moja mati je Slovenka in jaz sem ponosen, da v mojih žilah teče slovenska kri. Seveda poznam veliko krajev, vendar se vedno rad vracam v rojstni kraj Celje in nasploh rad spoznavam vse slovenske kotečke. Moja najljubša pesem je pesem o Savinjski dolini, ki jo bom v »Poletni razglednici« o vaših krajih zavrtil tudi poslušalcem zagrebškega radia.

Se boste v Zgornjo Savinjsko dolino še kdaj vrnili?

Zagotovo. Vrnil se bom kot novinar, ki bo obveščal ljudi o krajih, znamenitostih in prireditvah v vaši dolini. Vrnil pa se bom tudi kot obiskovalec. Pravzaprav že danes ne bi odšel v Zagreb, vendar potem tudi razglednice o kmečkem turizmu, Lučah in Zgornji Savinjski dolini ne bi bilo.

URŠKA KOLENC

Rešujejo nas solidarnostna sredstva

Na Komiteju za družbene dejavnosti so analizirali prihodke, ki so se natekli v prvem polletju letošnjega leta. Pri tem so ugotovili, da so v primerjavi z enakim obdobjem preteklega leta višji za 367%, medtem ko je rast bruto osebnih dohodkov znašala 444%. Od kod torej ta razlika? Ugotovili so, da so bile prispevne stopnje v prvem polletju v povprečju nižje za 0,79%, kar je znižalo prihodke 3,6%. Prej naštetih razkorak pa je tudi posledica neskladij v periodičnem obračunu, saj polletni obračun v interesnih skupnostih družbenih dejavnosti zajema prihodke od decembra do maja, periodični obračun organizacij združenega dela pa zajema mesece od januarja pa do junija.

Prihodki za družbene dejavnosti od obrtne dejavnosti zaostajajo za rastjo prihodka od nosilcev v družbenem sektorju. Nizki so predvsem prihodki od prispevkov nosilcev obrtne dejavnosti. Glavni razlog za to je razvrščanje obrtnikov v nižje zavarovalne razrede na podlagi ugotovljenega dohodka iz leta 1988 in tudi obrtniki sami težijo v najnižji zavarovalni razred, razen tistih, ki so pred upokojitvijo. Dodatni razlog pa je tudi v neprilaganju

zavarovalnih osnov rasti inflacije. V obrti je zaposlenih 13,6% od vseh zaposlenih v občini, v prihodkih interesnih skupnosti pa so udeleženi s 5,5% sredstev.

Se slabše so doseženi prihodki od kmetijske dejavnosti. Prispevek za zdravstveno zavarovanje kmetije plačujejo ne glede na število zavarovancev od katastrskega dohodka, ki pa tudi ne sledi rasti inflacije. Prispevna stopnja je sicer maksimalna, vendar od prenizke osnove ne bo učinka.

Boljše je stanje na področju priliva solidarnostnih sredstev. Ta predstavljajo že 20% vseh prihodkov interesnih skupnosti, zato ni dvoma o pomembnosti tega vira, posebno še, ker ta sredstva pritekajo redno. V zvezi s pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za pridobitev solidarnosti, so bili na komiteju za družbene dejavnosti opozorjeni, da imamo v naši občini prenizke povprečne prispevne stopnje v prvem polletju v primerjavi z enakim obdobjem preteklega leta. Te namreč zaostajajo za povprečnimi republiškimi in to predvsem na področju socialnega skrbstva in izobraževanja. Z zadnjim povišanjem prispevnih stopenj so izpolnili tudi ta pogoj.

R. P.

Na slikah in razglednicah

V počastitev krajevnega praznika Mozirja je Galerija Mozirje ob sodelovanju Občinske matične knjižnice pripravila razstavo slik in razglednic iz Mozirja. Gradivo za prikaz nekdanjega in sedanjega izgleda kraja je prispeval Arhiv kulturne skupnosti Mozirje. Da bi vsebino nekoliko popestrili so vmes prikazali še nekatere zanimive stare listine iz preteklosti Mozirja in posebnosti, ki so jih uspeli iztrgati pozabi in uničenju.

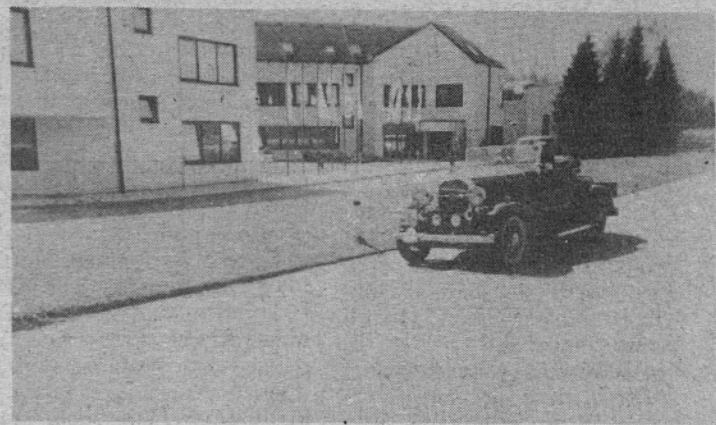
Kulturni spored ob otvoritvi je pripravilo domače prosvetno društvo. Vsekakor je razstava spet dokaz, kako pomembne so razglednice, ki jih sicer kar radi mečemo v smeti. Go-

tovo je teh še mnogo po raznih podstrešjih in čakajo uničenja. Ali ne bi bilo pravilno, da bi jih ohranili v naši krajevni oziroma občinski zbirki. Tako bi vsaj lahko služile našim potomcem. Kraji se hitro spreminjajo in sled za starimi hitro izginja, gre pa za našo kulturno dediščino, ki je tudi v razglednicah in starih slikah.

Najstarejša slika na razstavi je izvir Ljubije iz leta 1897, med razglednicami pa najdemo tudi take starejšega datuma.

Vsekakor zasluži ta razstava pozornost, ne toliko zaradi količine prikazanega, kot zaradi vsebine in dokazne vrednosti.

A. Videčnik

Pred dnevi so bile naše ceste polne izredno lepih starih avtomobilov, ki so se udeležili mednarodnega 7. alpskega rallya old timerjev. Pot jih je vodila iz Nemčije, preko Avstrije, Slovenije v Italijo.

Pevska revija pred nekaj desetletji

V naši dolini so že od nekdaj prepevali! Ko človek pogleda spored Velikega pevskega koncerta iz leta 1939, lahko razbere marsikaj. Tudi to, da so koncert pripravili v Radmirju pod kozolcem Jožefe Stiglic. Znano je, da je radmirsko prosvetno društvo tiste čase zelo marljivo delovalo. V svojem domu, ki ga danes najraje imenujemo kar stara šola, so imeli vrsto prireditev, tako dramskih, pevskih in orkestralnih. Imeli so namreč zelo dober tamburaški zbor. Ja, tako je bilo nekoč! No, sedaj pa nazaj h koncertu.

Na njem so nastopali zbori: Sv. Frančišek (sedaj Radmirje) pod vodstvom Ivana Ročnika, Smihel, pod vodstvom Ivana Naračnika, Homče, pod pečovodjem Ivanom Časlom, Mozirje, pod vodstvom Stefana Skornška, Smartno, pevovodja Matija Ugovšek, Gornji grad, pod vodstvom Davorina Jelenā. Skupen nastop

pevcev pa je vodil znani slovenski glasbenik iz Ljubljane prof. Marko Bajuk.

Koncert je bil poceni, vstopnice od 4 do 8 din. In če verjamemo v časopisne vesti, je bilo tedaj pod kozolcem veliko zbranih ljudi. Morda bo koga zanimalo kaj vse so peli. Vsekakor same slovenske skladatelje! Med njimi so bili: Marolt, Prelovec, Laharnar, Jerreb, Vogrič, Adamič, Sattner, Stegnar, Dolinar, Hladnik, Vodopivec, Hubad, Aljaž, Ipavec, Tomc, Mav, Nedved in drugi.

Izbior pesmi je bil za tiste čase zahteven. Seveda pa so viže šle v uho, saj na odru ni bilo mrmranja, prerivanja in raznih gledaliških prizorov... V tistih časih, so si ljudje želeli domačo pesem in ti zbori so dosti storili, da so jo prenašali med množice. V tem jim gre zahvala. Mnogi od takrat nastopajočih še živijo in gotovo so spomini na veliki koncert bogati.

A. Videčnik

»Butalci« pri Sv. Frančišku

Da so v tem kraju imeli zelo pestro kulturno dejavnost je razvidno tudi iz vabila, ki vabi krajanje na igro Butalci, ki jo je napisal Tone Kušar.

V zimskih dneh so radi prirejali igre in tako privabili ljudi v domači prosvetni dom. V tem primeru je šlo za 6. januar 1940. Lahko bi si tudi danes vzeli za vzor, kako so popestrili spored. Vabilo namreč napoveduje poleg igre še nastop pevskega zbora Žarja, med odmori pa je igral tamburaški zbor.

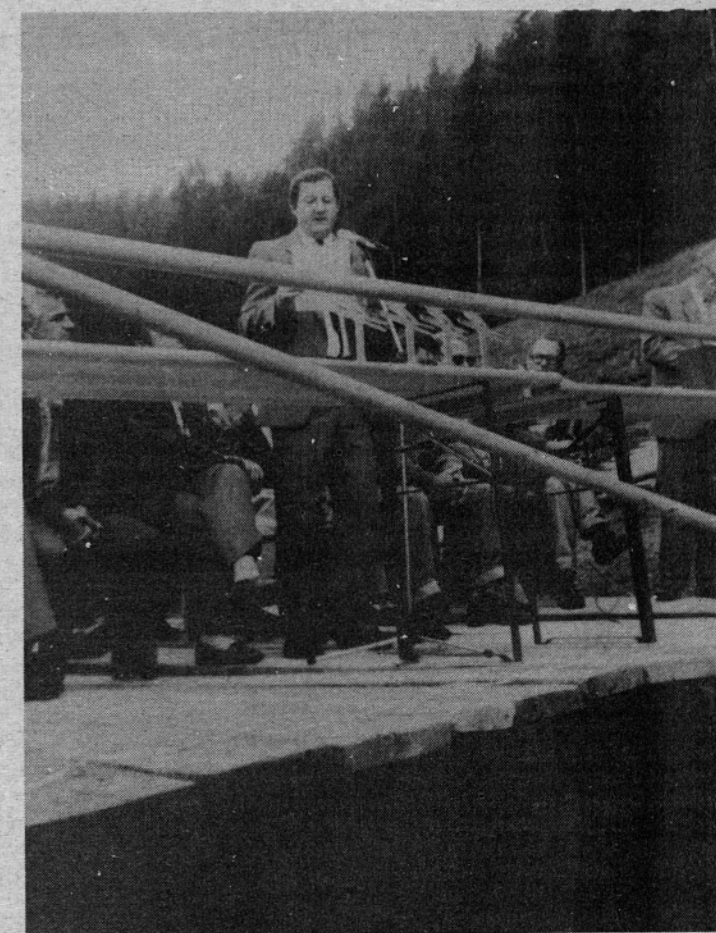
Vstopnina je bila od 3 do 7 dinarjev.

Na koncu vabila so še zapisali »kdor hoče preživeti lep popoldan in se od srca nasmejati butalskemu županu, naj ne zamudi lepe prilike.

Kako močno igralsko skupino so imeli, pove tudi podatek, s katerim so se na vabilu pohvalili, da nastopa kar 30 oseb, namreč v dramskem nastopu.

V današnjih časih je seveda vse drugače. Se večja naselja ne zmorejo podobnih nastopov. V dolini je v nekaterih krajih, teh je žal kar malo, zelo razvita kulturna dejavnost, pač tam, kjer je tudi človek, ki se temu posveča bolj, kot je to običajno! Pri tem vedno znova poslušamo stare izgovore, imamo televizijo, gremo v kino, tudi disko mami mlade, vse to je res. Vendar pa nas naše izkušnje učijo, da ljudje poleg ure dolgega sedenja za ekrani, potrebujejo še kaj več, da jih notranje zadovolji.

A. Videčnik

Zbrane goste in skakalce je pod novo skakalnico na Ljubnem pozdravil predsednik organizacijskega odbora Pavel Pukart. Med gosti je bil tudi predsednik Planiškega komiteja Marjan Marinč.

Beg pred nasiljem

Pred sedemdesetimi leti se je na naši severni meji marsikaj dogajalo. Tudi predel ljubenske okolice je bil nekaj časa ogrožen s strani avstrijskih čet, ki so želele pred določanjem mejne črte zasesti čim večje ozemlje. Znano je, da je nekaj časa bila prav na Ljubnem tudi Celjska legija Maistrovih borcev. Tam je bila celo vzdana spominska plošča na te dogodke, žal pa je ta izginila, potem, ko so Nemci leta 1941 vdrl v našo domovino.

Opisati želim poseben primer požrtvovalnosti zavednih Korošcev. Gre za ljudi iz Mežiške doline, ki je nekaj časa bila nenehen cilj roparskih pohodov sovražni-kove soldateske. Ta ni ropala le kmetije in odvažala, kar je le bilo mogoče, tudi hranilnice so bile v veliki nevarnosti, da bodo izropane. Pa so se zavedni hranilničarji z denarjem vred podali v

pregnanstvo. Najprej so iskali zatočišča v okolici Dravograda, kasneje Slovenj Gradca. Pa kmalu ni bilo tam več varno, zato so se umaknili v Mozirje, kjer jih je prijazno sprejel član načelstva takratne Kmečke hranilnice Smodič-Mrzlak. Ta skupina je ostala tako dolgo v Mozirju, da so se časi malo umirili.

Ob tej priliki je nastala tudi tale fotografija. Na njej so zelo ugledni koroški hranilničarji kot Dominik Kotnik, Franc Kogelnik, dravogrski prošt Serajnik in drugi. Zraven pa je slikan tudi takratni kaplan Franc Štiglic, doma z Rečice.

Na ta način so reševali premoženje zaupano njihovim hranilnicam. To pa ni bilo lahko, saj je večina njih imela doma kmetije. Tudi tega dogodka se velja spomniti!

A. Videčnik

SN so objavile pred 10-imi leti

Pred nedavnim se je zgodil primer, ki meče slabo luč na naše razmere v gostinstvu, pa ga je treba zato, da se ne bi kaj podobnega ponavljalo, obelodaniti. Neki poslovnež iz glavnega mesta naše države je imel opraviti v dolini. Iz vrst znancev je zvedel za naslov hotela v našem kraju in brzojavno rezerviral prenočišče. Do sej je torej vse v redu! Žal je pozabil naročiti tudi nekaj za pod zob. Seveda ni predvideval, da bo moral lačen preživljati ure po dolgem potovanju. Prispel je namreč pač po 21. uri in takrat je bila kuhinja, kot so mu pojasnili, že zaprta. Skratka, dokazovanje, da je lačen in da bi rad kaj jedel ni nič pomagalo. Zato se je nerazpoložen podal v sobo, da bi lakoto potešil s spancem. Tudi tu se je zataknilo. Ko se je hotel po vsem le nekoliko osvežiti — ni bilo vode! Še hujše presenečenje pa ga je čakalo, ko ga je usoda privedla v stranišče. To je bilo zamašeno. Seveda mu je ves ta splet dogodkov pressegel meje potrpljenja.

Dobil je prevoz ter se odpeljal v hotel Prebold. Baje je tam dobil še hrano in tudi sicer je bil zadovoljen s ponujenim gostoljubjem. Ne gre za podtikanje saj sta ime in naslov tega nesrečnega znana. Morda je vmes res nesrečen slučaj. Vsekakor pa tak, ki nam ni v ponos. Najbrž smemo reči, da se podobne stvari ne dogajajo povsod.

• • •

Samoupravna komunalna interesna skupnost občine Mozirje upravlja s stavbnimi zemljišči v družbeni lastnini. V potrjenih zazidalnih okoliših odkupi in komunalno uredi zemljišča. Trenutno razpolagajo s prostimi parcelami v obrtno stanovanjski coni Mozirje, Rečica in stanovanjski coni Gornji grad 2. Izvršnemu svetu občine Mozirje so predložili izračune stroške odkupa in prirpave zemljišč ter pripadajočih drugih stroškov. Po tem predlogu naj bi znašala cena m² zazidalnega zemljišča na Rečici 83,70 din, v Gornjem gradu 81,85 din, v Nazarjah 69,80 din, med tem ko bi bili stroški komunalnega prispevka po parceli na Rečici 71.582,40 din, v Gornjem gradu 70.900,30 din, v Nazarjah 75.139,90 din, slednje so parcele v obrtniški coni.

Slovenija Moja dežela.

Solčavske planine Franza Ilwofa

(2. del)

Tokrat je pred nami druga polovica članka o naši dolini z naslovom Solčavske planine, ki ga je v knjigi Štajerska iz zbirke Avstro-ogrska monarhija v besedi in sliki na Dunaju leta 1890 objavil Franz Ilwof. Prejšnji-krat so bile navedene nekatere višje gore, v skladu z naslovom pa je bil opisan predvsem zgornji del Zgornje Savinjske Doline.

»Polkrog ob vznožju teh gora je pendant dolini Gavarnie v Pirenejih (1). Obkrožujoče apnenčaste stene, slap, vrhovi, visoki 7 do 9 tisoč čevljev (2), na katerih le redko skopni sneg, navsezadnje dolomitni vrh ob vhodu v ta prekrasni okop, to so poteze, zaradi katerih sta si ti dve nenavadni dolini tako podobni.« Tako je znameniti geolog Ami Boué (3) opisal Logarsko dolino.

Najbolj izredna lepota tega zakonja je v nasprotju med rodovitnimi zelenimi travniki na dnu in strmini belimi apnenčastimi pečnami, ki vse naokoli obdajajo dolino in v prav pustolovskih oblikah štrlijo proti nebu. Na levi se gola in zobčasta dviguje Ojstrica, Škarje (2127 metrov), Planjava* Baba (2392 metrov) (4) in

Brana (2247 metrov) so v sredini, na desni pa zaključujejo polkrog »Mitterspitz« (2276 metrov) (5), Rinka (2441 metrov) in Križ (2434 metrov).

Solčavske planine so zadnje visokogorsko pogorje južnih Alp; od tod naprej imamo opravka le z nižjimi, gosto poraščenimi gorami in ljubkimi dolinami. V eni od takih ozkih gozdnih in travnatih dolin, v dolini potoka Dreta, leži Gornji Grad, v katerem je leta 1140 plemeniti Diebold de Chagere (6) s soglasjem oglejskega patriarha, Peregrina Spanheimsko-Koroškega, ustanovil benediktinski samostan, ki ga je po 320-letnem obstoju leta 1460 razpustil cesar Friderik III.; s tem so posestva prešla v roke novo ustanovljene ljubljanske škofije, ki je še obdržala v lasti Gornji Grad. Cerkev je zgrajena v lepem renesančnem slogu, veličastna zaradi velikosti, sijajne kupole in skladnih razmerij. Stiri stranski zvonik, ki se dviga iz nastropja, se ne sklada povsem z zasnovo in slogom cerkve; zdi se, da je mnogo starejši od cerkve. V dveh oknih njegovega spodnjega nadstropja se nahajajo vitki romanski stebriči, nedvomno zadnji ostanke

Morje v steklenici

Moja dolgoletna znanka in prijateljica se je odpravljala na morje. Prosila sem jo, naj mi prinese en liter te čudovite modrine. Glede na količino morskih voda na našem planetu sem menila, da nisem preveč zahtevna. — Se strinjate?...

Kajpak nisem liter morja naročila zato, da bi se v njem kopala. Kje pa! Niti labor ne bi bil pol. Še nog si ne bi pošteno zmočila. Toli-ko sem že razgledana.

Veste, z morsko vodo bi rada sinuse pregnala. Slišala sem, da je morska voda učinkovito sredstvo proti tej nadlogi. Morda vi ne verjamete; jaz sem verjela.

Morsko vodo bi potegnili skozi nos in v ta namen bi je bilo en liter več kot dovolj. Ker to vem, znanke nisem nadlegovala, da mi morja natoči v kakšen sod ali veliko plastično kanto. Tudi se držim načela, da kdor z malim ni zadovoljen, velikega ni vreden. Seveda pa bi bilo dosti vredno, če bi se znebila nadležne »kepe« nad nosnim korenem.

Znanka mi je rade volje obljubila svojo pomoč rekoč, da ne bo pozabila, posebno, ker sem ji s sabo dala steklenico.

Nestrpno sem čakala na znan- kine povratek, ko bom dobila toplo, slano morje in gotovo brez alg.

Znanka res ni pozabila.

Z občutkom, da se bom končno otresla večnega glavobola in potlej laže dihal skozi nos, sem morje zljila v čisto nov in snežno

bel labor, da bi se v njem čimboli odražala modrina jugoslovanskega mokrega bogastva. Potegnila sem ga v nos. Na vso moč sem ga potegnila, učinka pa nobenega. Ne tedaj, ne kasneje. No, kašelj me je že posilil in skoraj bi se zadušila, kaj več pa...

Učinka tudi ni moglo biti, kajti voda ni bila morska. Bila je čisto navadna voda, morda celo pitna. Kdo ve. Verjetno se je moji znan-ki morje zdelo plitvo in se je bala, da bo s svojim dejanjem ogrozila kopalce. Najbrž!

Meni je silno žal, da sem namesto modre, slane vode z našega Jadrana dobila navadno vodo. Res, bila sem razočarana. Ob tej tragiki sem na sinuse kar pozabila. In veste, zakaj? — Zato, ker voda ni bila slana, bila pa je krepko zasoljena. Svoji dolgoletni znanki in prijateljici sem za uslugo že v naprej dala steklenico najboljšega sadnega soka, ki »med brati« stane več starih milijonov. Je bilo to poceni?... Morda se komu zdi, meni pa ne.

Izkušnje izmodrilo človeka, pravi pregovor. Ne bom pozabila. Drugo leto bom sama šla na morsko obalo in natočila liter morja. Nič več. Še prej pa bom iz steklenice sama izpila sok. Nalašč! Če bo inflacija padla, in upajmo, da bo, bo sok cenejši in vožnja na morje tudi. Moja prijateljica bo ob branju teh vrstic rekla: »Ta je pa bosa!« Naj reče. Nič se ne bo zmotila.

ŠTEFKA PETEK

Potoček

Potoček žuboreči, ti vir življenja, ves majhen in neugnan privreš na dan iz zemlje globin, nedolžnega poštenja pošiljaš vale svoje v svet neznan.

Kaj žene te, zapuščaš varen svoj pristan? V nedrih skrit, materi si rojstva božal nalahko obraz njen razoran, poslušal rek podzemnih si herojstva.

So gnale te nemirne sile iz globin, na večno pot neskončnega iskanja, kjer, če treba očeta bo zatajil sin, izpil boš čašo bridkega spoznanja.

Kalila bistrost tvoja ob nevihte sili, hudournikov besnečih vse grozote k počitku jutro sončno jih prisili beračev umskih boš okusil zmote!

Pod zemljo več svetlobe mogel si užiti kot more dati jih vsa moč vrlin človeških, do konca časov bodo biser tvoj skrunili do dne, ko utrne sij se zadnje zvezd nebeških.

EDI MAVRIČ

Vodilni hranilničarji v Mežiški dolini med begom pred Nemci 1919 v Mozirju.

Veterinarsko dežurstvo

18. 9. do 24. 9. Zagožen Drago, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-179
25. 9. do 1. 10. Šturm Bojana, dipl. vet., Ljubno, tel. 831*017, 857-722
2. 10. do 8. 10. Kralj, Ciril, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-112
9. 10. do 15. 10. Lešnik Marjan, dipl. vet., Ljubija, tel. 831-219
16. 10. do 22. 10. Zagožen Drago, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-179

Dežurna služba Elektro Celje

Nadzorništvo Nazarje za mesec oktober 89

Od 25. 9. — 1. 10. 1989 Tratnik Franc, Pusto polje, tel. 831-263
Od 2. 10. — 8. 10. 1989 Marolt Marko, Mozirje, tel. 831-877
Od 9. 10. — 15. 10. 1989 Jeraj Franc, Prihova, tel. 831-910
Od 16. 10. — 22. 10. 1989 Lever Peter, Paška vas, tel. 884-150
Od 23. 10. — 29. 10. 1989 Tratnik Franc, Pusto polje, tel. 831-263
Od 30. 10. — 5. 11. 1989 Marolt Marko, Mozirje, tel. 831-877
V slučaju kakšnih sprememb pokličite Elektro Celje, tel. 25-841, kjer dobite vse potrebne informacije.

Kino »Dom« Mozirje v oktobru

5. NAJAVLJENI ZLOČIN — ameriški film — kriminalni
8. 9. PREVARA NA LOTU — ameriški film — komedija
12. NEVERJETNI MALCOLM — avstralski film — kriminalni
14. 15. BILOXI BLUEZ — ameriški film — vojna komedija
19. PLAVI PEKEL — francoski film — kriminalni
21. 22. 007-DIH SMRTI — ameriški film — pustolovski
26. POD UDAROM ZAKONA — ameriški film — komedija
28. 29. LA BAMBA — ameriški film — glasbeni

Kino »Jelka« Nazarje v oktobru

4. RADA SE TE SPOMINJAM, ameriški film — ljubzenski
7.—8. KOMANDOS, ameriški film — akcijski
11. ŠEFOVA ŽENA, ameriški film — komedija
14.—15. POLICAJ IZ BEVERLI HILSA II. DEL, ameriški film — spektakel
18. DEVET SMRTI NIDŽE, ameriški film — karate
21.—22. SUPER NIDŽA, hong kong film — karate triler
25. HOLYWOODSKE ZABAVE, ameriški film — zabavni
28.—29. MARTIJEV ZAKON, ameriški film — kriminalka

Kino Ljubno v oktobru

3. X. KO ZORIJO JAGODE — slovenski film
7. — 8. X. JEZNI MLADENIČ — avanturistični film
14. — 15. X. VSE V ROK SLUŽBE — nemški film, komedija
13. — 15. X. ČUDEŽNI GOZD — domači risani film, OTROŠKI KINO
21. — 22. X. ROCKY IV. — ameriški akcijski film
27. X. HAVAI — trdoeroitični film, NOČNI KINO
28. — 29. X. OGNJENE ULICE — ameriški akcijski film

Matična kronika za mesec avgust 1989

POROK: Trogar Alojz, star 29 let iz Lepe njive 36 in Požganje Andreja, stara 23 leti z Lepe njive 69.

SMRTI: Pečovnik Marija, stara 80 let iz Podveže 20, Kosmač Janez star 67 let izi Solčave iz Solčave 10/a, Visočnik Janez, star 81 let iz Tera 45, Ermenc Francišek, star 88 let iz Ljubnega ob Savinji 155, Grudnik Marija, stara 75 let iz Ljubnega ob Savinji 16, Visočnik Marija, stara 57 let iz Lepe njive 19, Kos Franc, star 52 let iz Brezja 36, Tajnšek Jožefa, stara 77 let iz Mozirja, Dobroveljska ul. 29, Lamprečnik Janez, star 71 let iz Sp. Kraš 27, Budna Jožef, star 87 let iz Rade- gunde 2, Gostečnik Tezejija, stara 88 let iz Zg. Pobrežji 21, Nadvešnik Marija, stara 85 let iz Šmiklavža 34.

Nove knjige v občinski matični knjižnici

I. LEPOSLOVJE: Zorman: Lectovo srce, Kirst: Nevarna res- nica, Holt: Ob lovčevem ščipu, Holt: Dediščina.

II. STROKOVNA LITERA- TURA: Rotar: Pigmalionova pre- greha, Knežević: Halo, hallo, hi, pronto, diga, hallää, aleo, Klinar: Karavanke, Bizjak: Telo govori

ali zdravje v naših rokah in no- gah, Pomniki NOB v občini Gro- suplje, Nande Vidmar (zbirka Borci umetniki), Sitar: Edvard Rusijan, Pokorn: Vino in življenje
III. MLADINSKA LITERA- TURA: Kako je krtek dobil hlačke, Stevenson: Doktor Jekyll in gospod Hyde, Scarry: Od jutra do večera

Savinjske NOVICE

»Savinjske novice« izhaja mesečno — Izdaja SZDL občine Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni ured- nik Rajko Pintar — Tajnica urednika Mija Pavlin — Fotograf- ska priprava Ciril Sem — Uredništvo in uprava: OK SZDL Mo- zirje, telefon (063) 831-850 — Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje, številka: 52810-678-54000 — Savinjske novice, glasilo SO Mozirje — Rokopise, objave in oglase za vsako številko spre- jemamo do 10. v mesecu — Stavek, filmi in prelom DIC, tozd Grafika Novo mesto — Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Lju- bljani — Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Uvod, prevod, opombe in beseda za konec Peter Weiss